

﴿وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادٍ عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ أُحِبُّ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا

دَعَانِ فَلَيُسْتَجِبُوا لِي وَلَيُؤْمِنُوا بِي لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُونَ﴾ [البقرة: 186]

[او کله چې زما بنده گان زما په اړه درنه پوبنتنه وکړي (نو ورته ووایه) ، ینټینا زه (ورته) نېډي یم،
د دعا کوونکي دعا قبلوم کله چې له ما نه دعا غواړي، پس دوى دې زما حکم ومني، او پر ما د
ایمان راوړي، د دې لپاره چې سمه لار وموږي .]

مسنونې دعاګانې

له هر دول دييو، او اسروي، لختو او بدېښتو نه د نبات، او ملر پول بشينهو
او نيكخيتو ته درسيدو په زړه پوري مسنونه دعاګانې

شيخ د. سعيد بن علي بن وهب القحطاني رحمه الله

الدعا من الكتاب و السنة

إِنَّ الْحَمْدَ لِلَّهِ نَحْمَدُه وَنَسْتَعِينُه وَنَسْتَغْفِرُهُ، وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شَرِّ رُؤْسَا وَمِنْ سَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا، مِنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا يُضْلِلُهُ، وَمِنْ يُضْلِلُ فَلَا هَادِي لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّداً عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ. فَاعُوْذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ، بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ، اما بعد :

الدعا من الكتاب و السنة د مشهور نپیوال متواضع عالم د . سعید بن علی بن وهب القحطاني رحمه الله په گوتو لیکلی شوې مبارکه رساله ده . دغه ارزښتانګه رساله په هغۇ زىره رابنېکونکو اذكارو او دعاگانو مشتمله ده چه د الله رب العزت په خواړه کلام قرآن کريم او د رسول الله صلی الله عليه وسلم په مبارکو صحیحو احادیثو کې یې یادونه شوې ، دا دعاوې په حقیقت کې د الله عزوجل د قدمنو رسولانو په ژیو جاري شوې مبارک الفاظ دي چه له خپل رب سره یې پرې راز او نیاز کړی ، د الله رب العزت په درګاه کې د خوبې او قبولیت جوګه شوې او زمونې رب د رسول الله صلی الله عليه وسلم له امت سره د مینه پار هغه مبارک ته وحی کړی او پوره امانتداری تر مونږه رارسیدلې ، په دې دعا گانو کې له الله رب العزت نه د دنيا او آخرت ، له ټولو بدیو او بدېختیو نه د پناه او ټولو نېیگنو او نېکېختیو ته د رسیدو یادونه شوې ، دې کوچنی رساله کې د هغۇ مبارکو دعاگانو یادونه هم شوې چه رسول الله صلی الله عليه وسلم "اسم اعظم" ورته ويلى او په ويلو یې د بنده هر چوں دعا قبلېږي .

د حج او عمرې فريضه له خپل رب سره دراز او نیاز بهترینه موقع وي ، د شې د تهجدو لمونځونو د رکعتونو ترمنځ وقفې ، په طواfonونو کې د بیت الله له نېیکلې منظر سره خوا کې ، د صفا او مروه په تګ و راتګ کې داسې دعا گانو ته سترا ضرورت احساسیېږي ، له نېکه مرغه دغه مبارکې دعا گانې دعا گانې راته یو مسلمان ورور د عمرې په مبارک سفر کې دالې کړي ، لدې دعا گانو سره مې الحمد لله د عمرې سفر له خوندنو او خاطرو ډک وو هملته مې له خان سره فيصله وکړه چه دا دعا گانې به ان شالله پښتو ته ژبارم او له خپلو گرانو وطنوالو سره به یې شريکوم .

دا چه د دعا په معنا پوهيدل د توجه ، حضور ، خشوع او قبلیدو لپاره اپین وي نو د همدي لپاره له دعا وو سره پښتو ژباره هم ليکل شوې . دغه دعا گانې په ناسته ، ولاړه ، سفر ، شېه ، ورخ ... هر خای او وخت کې لوستل کیدي شي ، که په هغۇ وختونو او ځایونو کې چه د رسول الله صلی الله عليه وسلم په مبارکو احادیثو کې یې یادونه شوې ولوستل شي نو د قبلیدو او اجر امکانات به یې لا نور هم پسي زييات شي .

د رسول الله صلی الله عليه وسلم د حدیث مطلب دی چه که کوم مسلمان د یوه نیک کار په خپرولو کې وندې واخلي الله عزوجل به یې د جورونکي هومره اجر ورکړي ، له خپلو مسلمانو ورونو خويندو مې هيله ده چه ددې عظيمو دعا گانو په خپرولو کې که هغه په سافت شکل (انټرنېټي صفحاتو ، مبایلونو ، کمپیوټرونو ..) او که په چاپې شکل وي برخه واخلي له یوې خوا به مو گرانو وطنالو ته دغه ارزښتناکې دعا گانې ورسیدري له بلې خوا به مو د خپل رب رضایت او سترا جر تراسه کړي وي .

الله د مونږ او تاسو ټولو ته د خپلې رېښتنې بنده گې توفيق ، له فتنو نه د نجات عزتمند ژوند ، او د مؤمنانو مرگ نصيب کړي ، الله د مونږ د قیامت په ورخ په هغه ټولي کې راپاخوي له کوم نه چه راضي وي . آمين

نصرت الله امين

کابل افغانستان (۱۴۰۰/۶/۲۲ ه ش)

برېښنالیک : pakhtotafseer.quran@gmail.com

دعا او اذکار

دعا له الله جل جلاله سره د انسانانو د ارتباط له مهمو وسايلو شميرل کيري ، له الله سره نبرديوالى او راز و نياز د هر عبادت روح گنيل کيري . دعا هعه وخت قبليدو ته نودي کيري چه ايمان او اخلاص ورسره مل وي او دعا کونکي د الله د اوامرو منونکي جور شي او زره له تله د خپلي دعا په قبليدو باور ولري . د هر چا دعا ، په هر خاي ، هر وخت او زمان کي چه الله وغواري قبليري .

كه د دعا مسله ته لبو خير شو نو خرگنده به شي چه تول موجودات له الله جل جلاله سره راز او نياز لري او خپلي غوبنتني تري غواري . الله جل جلاله په قرآن کريم کي فرمائي :

﴿ يَسْأَلُهُ مَنِ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ... ﴾ سوره رحمن، آيه: 29.

[په اسمانونو او حمکو کي چه هر خوک دي ، خپلي اړیاوې له همغه (الله) خخه غواري ...]

هیڅ مسلمان د دعا له روانی ، اجتماعي او تربیتي اغيزو بې خبره نه دی ځکه انسان د خپلي ارادې د قوي کولو او د خپلو پريشانيو د لري کولو لپاره یوه قوي ملاتر ته ضرورت لري تر خو ورسره مرسته وکړي چه هعه هماعه د الله پاک مهربانه ذات دی . دعا د انسان په زره کي د هيلو ديوي بلوي . انسان د دعا او اذكارو په واسطه د الله د فيوضاتو د تراسته کولو لا زياته ورتیا لاس ته راوري او زره او روح پې له خپل رب سره نبردي اړیکه پیدا کوي .

د ذکر او دعا اهمیت او فضایل :

د ذکر او دعا د فضائلو او اهمیت په اړه په قرآن کريم او مبارکو احاديثو کي ډيره یادونه شوي دلته به د هغو له جملې خو نمونې د لوستونکو لپاره وړاندې کړو .

الله جل جلاله په خپل مبارک کلام کي فرمائي :

﴿ بُيُوتٍ أَذِنَ اللَّهُ أَنْ تُرْفَعَ وَيُذَكَّرٌ فِيهَا أَسْمُهُ وَيُسَبِّحُ لَهُو فِيهَا بِالْغُدُوِّ وَالْأَصَالِ ﴿ رَجَالٌ لَا تُلْهِيهِمْ تِجَرَّةٌ وَلَا يَبْيَعُ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَإِقَامٌ الْصَّلَاةٌ وَإِيتَاءٌ الزَّكَرَةِ يَخَافُونَ يَوْمًا تَتَقَلَّبُ فِيهِ الْقُلُوبُ وَالْأَبْصَرُ ﴾ لیلیجیرههم اللہ احسن ما عملوا ویزیدههم من فضلله والله یرزق من یشاء بغير حساب ﴾ سوره 36-38

[په هغو کورونو (جوماتونو) کي چې الله حکم کړي دی چې پورته دې کړل شي او په دغو کي دې د ده نوم یاد شي او په دغو (جوماتونو) کي د هغه پاکي بيانوي ، د ورځې په شروع کي او د ورځې په اخر کي . (داسي) سپري چې د الله له ذکر او لمونځ قایمولو او د زکات اداکولو نه یې نه تجارت غافله کوي او نه اخيستل خرڅول ، دوى له هغې ورځې نه وېږدې چې په هغې کي به زړونه او سترګې اوږي راوري . د دې لپاره چې الله دوى ته بدله ورکړي ډېره بنکلې بدله د هغو عملونو چې دوى کړي دي او دوى ته له خپل فضلله اضافه وکړي او الله چا ته چې وغواري ، بې له حسابه رزق ورکوي .]

همدارنګه الله رب العزت فرمائي :

﴿ وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادٍ عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ فَلَيْسَتْجِيْبُوا لِي وَلَيُؤْمِنُوا بِي لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُونَ ﴾ بقره: 186

(او کله چې زما بنده گان زما په اړه درنه پوبنتنه وکړي (نو ورته ووایه) ، یقیناً زه (ورته) نبردي یم ، د دعا کونکي دعا قبلوم کله چې له ما نه دعا غواري ، پس دوى دې زما حکم ومني ، او پر ما دې ايمان راوري ، د دې لپاره چې سمه لار ومومي) . د پورتنۍ آيت د شان نزول باره کي مفسيرين فرمائي چه د آيت له هغه وروسته نازل شو کله چه یوه صحابي له رسول الله صلي الله عليه وسلم نه وپوبنتل چه که الله لري وي په لور آواز تري دعا وغوارو ، نو الله مسلمانان یې پوهه کړل چه الله تاسو ته نبردي دي نو په ورو تري دعا وغواري .

له رسول الله صلی الله علیه وسلم نه د دعا په اړه ډیر احادیث نقل شوي د هغو له جملې نه امام ترمذی له حضرت انس رضی الله عنہ نه نقل کوي چه فرمایي : «الدعا مخ العبادة». (دعا د عبادت مغز دی) . له نعمان بن بشیر رضی الله عنہ نه روایت دی چه رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایلي : «الدعا هو العبادة». (دعا هماغه عبادت دی) . له حضرت علی رضی الله عنہ نه پدې الفاظو روایت دی «الدعا سلاح المؤمن وعہاد الدين ونور السماوات والأرض» (دعا د مؤمن وسله، د دین ستون او د اسماتونو او حُمكو رنایي ده) . همدارنګه رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایي: «أَلَا أَنْتُمْ بِخَيْرٍ أَعْمَلُكُمْ وَأَزْكَاهَا عِنْدَ مَلِيكِكُمْ، وَأَرْجِعُهَا فِي ذَرَجَاتِكُمْ، وَخَيْرٌ لَكُمْ مِنْ إِنْفَاقِ الدَّهْبِ وَالْوَرْقِ، وَخَيْرٌ لَكُمْ مِنْ أَنْ تَلْقَوْا عَدُوَّكُمْ فَتَضْرِبُوا أَعْنَاقَهُمْ وَيَضْرِبُوا أَعْنَاقَكُمْ؟ قَالُوا بَلَى. قَالَ: ذِكْرُ اللَّهِ تَعَالَى»⁽¹⁾.

(آیا تاسو له تر ټولو بنه عمل خخه خبر نه کړم ، چه خبنتن ته مو تر ټولو سپیڅلی دی ، له هر خه نه زیات ستاسو د درجو لوړونکی دی ، او تاسو لپاره د سرو او سپینو زرو د خیرات له ورکړي نه ډیر اجر لري ، او تاسو ته لدې هم بهتره دی چه له دې من سره مخامنځ شی تاسو د هغوي غاري ووهی او یا هغوي ستاسو غاري ووهی ؟ (صحابه کرامو) وویل : هو (هغه عمل راته وبنایه) ، رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایل : هغه د الله تعالى ذکر دی .

رسول الله ﷺ د دعا په اړه فرمایلي : ((لَيْسَ شَيْءٌ أَكْرَمٌ عَلَى اللَّهِ تَعَالَى مِنَ الدُّعَاءِ)) ترمذی باب الدعوات .

د الله په نزد تر دعا بل عزتمند خه نشته .

هر مسلمان باید د خپلې دعا د قبلیدو په اړه له الله نه هيله او اميد ولري او پدې باور ولري چه الله ډير مهربانه د سترو خزانو خبنتن او سخی ذات دی .

رسول الله ﷺ فرمایلي :

((إِنَّ رَبَّكُمْ تَبَارَكَ وَتَعَالَى حَيْثُ كَرِيمٌ يَسْتَحْبِي مِنْ عَبْدِهِ إِذَا رَفَعَ يَدَيهِ إِلَيْهِ أَنْ يُرَدَّهُمَا صِفْرًا [خَائِبَتِينَ]))

په تحقیق سره ستاسو رب حیاناکه او ډير سخی ذات دی ، کله چه یو بنده ورته د دعا لپاره دواړه لاسونه او چت کړي لدې نه یې حیا رائحي چه بيرته یې ورته خالي واپس کړي .

دعا د تقدیر او برخليک د بدلون سبب گرئي :

رسول الله ﷺ فرمایلي : ((لَا يُرِدُ الْقَضَاءُ إِلَّا الدُّعَاءُ، وَلَا يُرِيدُ فِي الْعُمُرِ إِلَّا الْبَرُّ))

هیڅ خه قضا او برخليک نه راګرځوي مګر دعا . او هیڅ خه په عمر کې زیاتوالی نه راولی مګر نیکي .

د دعا د قبلیدو شایط :

دعا کونکی باید دا عقیده ولري چه د دعا قبلونکی یواځې د الله قادر ذات دی چه شريک نه لري ، دعا کونکی باید د دعا په وخت کې خپل نیت صفا کري ، د زړه له تله په پوره توجه سره دعا وغواري خکه الله د غافل زړه دعا نه قبلوي ، همدارنګه دعا کونکی ته اړينه ده چه خپل خوراک له حلالو وګرځوي . ددې ترڅنګ باید دعا کونکی د خپلې دعا د قبولیت په اړه له عجلې کار وانځلي او نامايده نه شي . رسول الله صلی الله علیه وسلم په یوه مبارک حدیث کې فرمایي :

عن أبي هريرة رضي الله عنه أن رسول الله صلوات الله عليه وآله وسلام قال: «تستجاب لأحدكم ما لم يعجل يقول: قد دعوت ربى فلم يستجب لي» (متفق عليه)

¹ - الترمذی 5/459، وابن ماجه 2/1245 ونگا: صحيح ابن ماجه 2/316 وصحيح الترمذی 3/139.

[له ابوهربة رضى الله عنه نه روایت دی چه رسول الله صلی الله وسلام وفرمایل : ستاسو د هر یوه دعا قبلیوی تر خو وارخطابی ونکری هعه داسپی چه ووایی : ما له خپل رب نه دعا وغونبته خو راته قبوله یه نه کره .]

په بل حدیث کې راخي چه :

عن عبادة بن الصامت أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ قَالَ : «مَا عَلَى الْأَرْضِ مُسْلِمٌ يَدْعُو اللَّهَ بِدَعْوَةٍ إِلَّا أَتَاهُ اللَّهُ إِيَّاهَا أَوْ صَرَفَ عَنْهُ مِنَ السُّوءِ مِثْلَهَا مَا لَمْ يَدْعُ بِمِثْلِهِ أَوْ قَطِيعَةً رَحْمًا». فَقَالَ رَجُلٌ مِنَ الْقَوْمِ: إِذَا نُكْثِرَ . قَالَ: «اللَّهُ أَكْثَرُ». رواه الترمذی وقال: حدیث حسن. رواه الحاکم من روایة أبي سعید وزاد فيه: «أو يُدْخَلُهُ مِنَ الْأَجْرِ مِثْلَهَا».

[له حضرت عبادة بن ثابت رضى الله عنه نه روایت دی چه رسول الله صلی الله عليه وسلم فرمایی : د ځمکې پر مخ به داسپی مسلمان نه وي چه الله جل جلاله نه یوه دعا وغواری مګر دا چه الله یې قبوله کړي ، يا ترینه همداسی یوه بدی لري کړي ، پدې شرط چه په دعا کې یې هدف ګناه او یا د خپلوی پریکون نه وي . نو د یوه قوم سرې وویل چه داسپی ده نو ډیرې دعاوې به غواړو ، رسول الله صلی الله عليه وسلم ورته وفرمایل : چه د الله احسان ستاسو له دعاوو نه ډير دی . د حاکم په روایت کې ورسه زیاتوی چه (همداسی یوه سبیگنه به ورته د قیامت د ورځې لپاره ذخیره کړي)]

هغه وختونه چه دعا پکې ډیره قبلیوی :

هغه وختونه چه دعا پکې ډیره قبلیوی او د رسول الله صلی الله عليه وسلم په مبارکو احادیثو کې یادونه شوې په دې دول دي . د سحری وخت (د شپه وروسته برخه)¹ ، له فرض لمانځه نه وروسته² ، د آذان او اقامت ترمنځ وخت³ ، د سجده په حالت کې⁴ ، د جمعه د ورځې په مازديگر کې⁵ ، د قدر په شپه کې⁶ ، د زمزم د اوبيو د خښاک په وخت کې⁷ ، د عرفه په ورځې (د فالحجه په نهمه نیټه)⁸ ، د چرګ د بانګ په وخت کې⁹ ، د روژې مبارکې په ټوله میاشت کې¹⁰ له دنبمن سره د مخامن کيدو او آذان په وختونو کې¹¹ د باران وریدو په وخت کې¹² د مریض او یا مری سره خوا کې¹³ د لمرد زايله کيدو نه وروسته او له ماسپیښین نه مخکې¹⁴

1: البخاری : 1145 و 7494

2: الترمذی : 3499

3: الترمذی : 3594 و 212

4: مسلم : 482

5: مسلم : 852

6: بخاری : 2009

7: ابن ماجه : 3062

8: الترمذی : 3585

9: بخاری : 3303

10: صحيح الجامع 3030

11: ابوداود : 2540

12: حاکم في المستدرک برقم : 2534

13: مسلم : 919

14: ترمذی : 478

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ

١. ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴾ الْحُمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ ﴾ مَالِكُ يَوْمِ الدِّينِ ﴿ إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ ﴾ اهْدِنَا الصَّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ ﴿ صَرَاطُ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرَ الْمُغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ﴾ (الفاتحة-٧)

ڇيابه: د الله په نوم چه ڏير زيات مهربان، پوره رحم لرونکي دی. توله ثنا او ستانيه یواخي الله لره ده، چه د تولو کايناتو پالونکي دی . ڏير زيات مهربان ، پوره رحم لرونکي دی . د جزا درخبي مالک دی . موئر همدا ستا عبادت کوو او هم دا ستا خخه مرسته غواړو. موئر ته سمه لاره ونبایه ڏهغو کسانو لار چه تا پري پيرزوينه کړيده ، چه غوسه پري نه ده شوي او بې لاري شوي نه دي.

٢. ﴿رَبَّنَا تَقَبَّلْ مِنَّا إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾ (البقرة-١٢٧)

ڇيابه: زموئر ربه ، زموئر نه مو نيك عملونه قبول کره په یقيني ډول ته اوريدونکي او پوهه ذات بې .

٣. ﴿وَتُبْ عَلَيْنَا إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَابُ الرَّحِيمُ﴾ (البقرة-١٢٨)

ڇيابه: او زموئر توبه قبوله کره په یقيني ډول ته توبه قبلونکي او مهربانه ذات بې .

٤. ﴿رَبَّنَا آتَنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقَنَا عَذَابَ النَّارِ﴾ (البقرة-٢٠١)

ڇيابه: اى زموئر ربه ؛ زموئر ته د دنيا او هم د آخرت بنیگني را په برخه کره او موئر د اور له عذابه وساته .

٥. ﴿رَبَّنَا أَفْرَغَ عَلَيْنَا صَبْرًا وَثَبَّتَ أَقْدَامَنَا وَانْصَرَنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ﴾ (البقرة-٢٥٠)

ڇيابه: اى زموئر ربه ؛ زموئر ته صبر راکره ، زموئر قدمونه ټينګ کره او پدي کافري ډلي موئر برايسی کره .

٦. ﴿سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا غُفرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمُصِيرُ﴾ (البقرة-٢٨٥)

ڇيابه: موئر حکم واوريدي او اطاعت مو ومانه . زموئر خبنته ! موږ ستا خخه د گناه د بنسني غوبنتونکي یوو او همدا ستا لوري ته زموږ درتگ دی .

٧. ﴿رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَا إِنَّ نَسِينَا أَوْ أَخْطَلْنَا رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ عَلَيْنَا إِصْرًا كَمَا حَمَلْتُهُ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِنَا رَبَّنَا وَلَا تُحَمِّلْنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِ وَأَعْفُ عَنَّا وَأَغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا أَنْتَ مَوْلَانَا فَانْصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ﴾ (البقرة-٢٨٦)

ڇيابه: اى زموئر ربه ! که له موئر خخه خه هيروه او خطا وشي ، موئر پري مه نيسه . زموئر ربه ! په موئر هغه پيتي مه ٻڌه چه له زموئر خخه د په مخکينو خلکو اينسي وو ، زموئر ربه ، په موئر هغه پيتي مه ٻڌه د کوم چه د پورته کولو وس نه لرو . موئر سره اساني وکره ، موئر ته بنسنه وکره ، رحم را باندي وکره ، ته زموئر کار جوړونکي بې ، د کافرانو په مقابل کې زموئر مرسته وکره .

٨. ﴿رَبَّنَا لَا تُزِغْ قُلُوبَنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْنَا وَهَبْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَابُ﴾ (آل عمران-٨)

ڇيابه: اى زموئر ربه ؛ کله چه تا په سمه لاره روان کړي یو ، نو بيا مو هيڅکله زړونه مه کړوه ، موئر ته د خپلي پيرزويني له زيرمي خخه رحمت را په برخه کره ، چه همدا ته بهترین لوروونکي بې .

٩. ﴿رَبَّنَا إِنَّا آمَنَّا فَاعْفُرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ﴾ (آل عمران - ١٦)

ڇباره : اى زمونبر ربه ؛ مونبر ايمان راوېي ، زمونبر له گناهونو خخه راتير شه او مونبر د دوزخ له اوره وژغوره .

١٠. ﴿اللَّهُمَّ مَالِكَ الْمُلْكِ تُؤْقِي الْمُلْكَ مِنْ شَاءُ وَتُنْزِعُ الْمُلْكَ مِنْ شَاءُ وَتُعِزُّ مَنْ شَاءُ وَتُذِلُّ مَنْ شَاءُ بِيَدِكَ الْحُسْنَى إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ (آل عمران - ٢٦)

ڇباره : يا الله ! د ملك مالکه ! ستا چه چا ته خوبنه شي حکومت ورکوي او له چا خخه چه وغواپي اخلي يې ، چا ته د چه خوبنه شي عزت ورکوي او خوک چه وغواپي ذليله کوي يې ، بنيگنه ستا په واک کي ده ، بيشکه ته په هر خه قادر يې .

١١. ﴿رَبِّ هَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ ذُرِّيَّةً طَيِّبَةً إِنَّكَ سَمِيعُ الدُّعَاءِ﴾ (آل عمران - ٣٨)

ڇباره : اى زما رibe! ما ته له خپلي خوا نه بنه پاکيزه اولاد راکړه ، يقيناً ته د دعا بنه اورېدونکي يې .

١٢. ﴿رَبَّنَا آمَنَّا بِمَا أَنْزَلْتُ وَاتَّبَعْنَا الرَّسُولَ فَاكْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ﴾ (آل عمران - ٥٣)

ڇباره : اى زمونبر خبنتنه ؛ کوم فرمان چه تا رايلري دی ، مونبر هغه منلى او د پيغمبر پيروي مو قبوله کري ده ؛ نو زمونبر نوم په شاهدي ويونونکو کې وليکه .

١٣. ﴿رَبَّنَا أَغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَإِسْرَافَنَا فِي أَمْرِنَا وَثَبَّتْ أَقْدَامَنَا وَانْصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ﴾ (آل عمران - ١٤٧)

ڇباره : اى زمونبر خبنتنه ؛ زمور گناهونه او زمور په کار کې زمونبر تيري راوبنې . زمونبر قدمونه محکم کړه او پر کافرانو زمور د برايسې لپاره راسره مرسته وکړه .

١٤. ﴿حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ﴾ (آل عمران - ١٧٣)

ڇباره : زمونبر لپاره الله کافي دی ، او هغه دير بنه کار جوړونکي دی .

١٥. ﴿رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هَذَا بَاطِلًا سُبْحَانَكَ فَقِنَا عَذَابَ النَّارِ رَبَّنَا إِنَّكَ مَنْ تُدْخِلُ النَّارَ فَقَدْ أَخْرَيْتَهُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنصَارٍ﴾

﴿رَبَّنَا إِنَّا سَمِعْنَا مُنَادِيًّا يُنَادِي لِلإِيمَانِ أَنْ آمُنُوا بِرَبِّكُمْ فَآمَنَّا رَبَّنَا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَكَفَرْ عَنَّا سَيَّئَاتِنَا وَتَوَفَّنَا مَعَ الْأَبْرَارِ﴾

﴿رَبَّنَا وَآتَنَا مَا وَعَدْنَا عَلَى رُسُلِكَ وَلَا تُخْرِنَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّكَ لَا تُخْفِي الْمِيعَادَ﴾ (آل عمران - ١٩٤، ١٩١)

ڇباره : اى زمونبر ربه ! دا ټول شييان تا بابيزه او يې مقصده ندي پيدا کري ، ته لدې نه پاک يې چه عبت کار وکړي ؛ نو اي ربه ! مونبر د جهنم له عذابه وژغوره ؛ زمونبر ربه ؛ تا چه خوک په جهنم کې واچوه ، هغه د په حقیقت کې په ستره خواری او رسوائي کې وغورخوه ، او بيا به ددغه راز ظلامانو هيڅوک مرستندوی نه وي ؛ لویه خبنتنه ! مونبر د یوه ناري وهونکي (پيغمبر) اوږد واريده چه د ايمان لوري ته يې بلنه ورکوله او ويل يې چه خپل رب ومنئ . مونبر د هغه بلنه ومنله ، نو اي زمونبر ربه ! کومه گناه چه له مونبر نه شويده له هغې نه راتير شه ؛ کومې بدې چه په مونبر کې دي هغه رانه ايسته کړه او په پاي کې راته د غوره خلکو ملګرتيا را په برخه کړه ؛ زمونبر پالونکينه ! کومې وعدې چه تا د خپلو رسولانو په وسیله راسره کېیدي ، هغه له مونبر سره ترسره کړه او دقيامت په ورځ مونبر له رسوائي سره مه مخامنځ کوه ، پدې کې شک نشته چه ته له خپلو وعدو خخه مخالفت کوونکي نه يې .

16. ﴿رَبَّنَا آمَنَّا فَاكْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ ﴿ وَمَا لَنَا لَا نُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَمَا جَاءَنَا مِنَ الْحُقْقَ وَنَطَمَعُ أَنْ يُدْخِلَنَا رَبُّنَا مَعَ الْقَوْمِ الصَّالِحِينَ ﴾ (المائدة-٨٣-٨٤)

ڇباره : پوره دگاره ! مونږ ايمان راوه، زمور نوم په شاهدي ويونکو کې ولیکه . بشه نو ولې مونږ په الله ايمان رانه ورو ، او کوم حق چه مونږ ته راغلى دى ، هغه ولې و نه منو ، پداسي حال کې چه مونږ ددي خبرې هيله من يو چه زمونږ رب دې مونږ په صالحانو کې حساب کړي .

17. ﴿رَبَّنَا ظَلَمْنَا أَنفُسَنَا وَإِنْ لَمْ تَغْفِرْ لَنَا وَتَرْكَنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴾ (الأعراف-٢٣)

ڇباره : اى زمونږ ربه ؛ مونږ په خپلو ځانونو ظلم کړي ، که ته مونږ و نه ببني او پر مونږ رحم و نه کړي ، نو مونږ به هرومرو د تاوانيانو له ډلي شو.

18. ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا وَمَا كَنَّا لِهَتَدِيَ لَوْلَا أَنْ هَدَانَا اللَّهُ ﴾ (الأعراف-٤٣)

ڇباره : ثنا او ستانيه الله ته ده چه مونږ ته يې دا لاره وبنووله، مونږ خپله لاره نشوه موندلای که الله مونږ ته لارښونه نه واي کړي .

19. ﴿رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴾ (الأعراف-٤٧)

ڇباره : اى زمونږ ربه ؛ مونږ له ظالم قوم سره مه یوځاي کوه .

20. ﴿سُبْحَانَكَ تُبْتُ إِلَيْكَ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُؤْمِنِينَ ﴾ (الأعراف-١٤٣)

ڇباره : ستا ذات پاک دی ، زه ستا په دربار کې توبه باسم او تر تولو مخکي ايمان راوروونکي زه يم .

21. ﴿رَبِّ آغْفِرْ لِي وَلَاخِي وَادْخِلْنَا فِي رَحْمَتِكَ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ ﴾ (الأعراف-١٥١)

ڇباره : اى زما ربه ! ما او زما ورور ته ببنينه وکړه او مور په خپل رحمت کې داخل کړه ، ته تر ټولو لوی رحم کوونکي يې .

22. اللَّهُمَّ أَنْتَ وَلِيْنَا فَااغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا وَأَنْتَ حَيْرُ الْغَافِرِينَ ﴿ وَاكْتُبْ لَنَا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ ﴾ (الأعراف-١٥٥-١٥٦)

ڇباره : (يا الله !) زمونږ سرپرست خو همدا ته يې، نو مونږ ته ببنينه وکړه او پر مونږ رحم وکړه، ته تر ټولو لوی ببنيونکي يې. او زمونږ لپاره هم ددي دنيا نيكې ولیکه او هم د آخرت .

23. ﴿حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ﴾ (التوبه-١٢٩)

ڇباره زما لپاره الله کافي دی، له هغه پرته بل هېڅ معبد نشيته، پر هماغه ما توکل کړيدی او هغه د ستر عرش خبتن دی .

24. ﴿رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿ وَنَجْنَنَا بِرَحْمَتِكَ مِنَ الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴾ (يونس-٨٥-٨٦)

ڇباره : اې زمونږ ربه ! مونږ د ظالمانو لپاره فتنه مه ګرځو. او په خپل رحمت سره مونږ ته له کافرانو نه نجات راکړه.

25. ﴿رَبِّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَنْ أَسْأَلَكَ مَا لَيْسَ لِي بِهِ عِلْمٌ وَإِلَّا تَغْفِرْ لِي وَتَرْحَمْنِي أَكُنْ مِّنَ الْخَاسِرِينَ﴾ (هود-٤٧)

ژباره: ای زما رب! زه تا ته له دی خخه پناه در ورم چه هغه خه وغوارم، چه نه پری پوهیرم. که ته ماته ببننه ونه کری او رحم را باندی ونکری، نوزه به د تاوانيان (هلاک شویو) له ټولی نه شم.

26. ﴿وَإِلَّا تَصْرِفْ عَنِّي كَيْدُهُنَّ أَصْبُ إِلَيْهِنَّ وَأَكُنْ مِنَ الْجَاهِلِينَ﴾ (یوسف - ٣٣)

ژباره: او که ته د هغو دسیسی زما خخه دفع نه کری، نوزه به د هغوی په دام کې ونبیلم او په ناپوهانو کې به شامل شم.

27. اللَّهُمَّ يَا فَاطِرَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ أَنْتَ وَلِيٌّ فِي الدُّنْيَا وَالآخِرَةِ تَوَفَّنِي مُسْلِمًا وَأَلْحِقْنِي بِالصَّالِحِينَ﴾ (یوسف - ١٠١)

ژباره: (یا الله)! د اسماونو او خمکی هستونکیه! همدا ته زما په دنيا او آخرت کې سرپرست یې، زما خاتمه په اسلام باندی وگرخو او په پای کې ما له صالحانو سره یو خای کړه.

28. ﴿رَبِّ اجْعَلْ هَذَا الْبَلَدَ آمِنًا وَاجْبُنْيِ وَبَنِيَّ أَنْ نَعْبُدُ الْأَصْنَامَ﴾ (ابراهیم - ٣٥)

ژباره: پروردگاره! دا بنار د امن بنار وگرخو او ما او زما اولاد له بت پرستی خخه وساته.

29. ﴿رَبِّ اجْعَلْنِي مُقِيمَ الصَّلَاةِ وَمِنْ دُرْرَتِي رَبَّنَا وَتَقَبَّلْ دُعَاءِ﴾ (ابراهیم - ٤٠)

ژباره: زما رب؛ ما د مانځه قایمونکی وگرخو او زما له اولاد خخه هم (داسي خلک راپورته کړه چه دغه عبادت ادا کري) زموږ ربه! دعا مې قبوله کړه.

30. ﴿رَبَّنَا اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَ وَلِلْمُؤْمِنِينَ يَوْمَ يَقُومُ الْحِسَابُ﴾ (ابراهیم - ٤١)

ژباره: زمور ربه! ما، زما مور، پلار او قولو مؤمنانو ته د حساب په ورخ ببننه وکړه.

31. ﴿رَبِّ ارْحَمْهُمَا كَمَا رَبَّيَانِي صَغِيرًا﴾ (اسراء - ٢٤)

ژباره: پروردگاره! په دوى (مور او پلار مې) ارحم وکړه، لکه خنګه چه دوى له زړه سوي او خواخوبی سره په ماشومتوب کې زه پاللى وم.

32. ﴿رَبِّ أَدْخِلْنِي مُدْخَلَ صِدْقٍ وَأَخْرِجْنِي مُخْرَجَ صِدْقٍ وَاجْعَلْ لِي مِنْ لَدُنْكَ سُلْطَانًا نَصِيرًا﴾ (اسراء - ٨٠)

ژباره: پروردگاره! ما چه چيرته بيايې له رينتنيولی سره مې بوخه او له هر خايه مې چه مې باسي له رينتنيولی سره مې وباسه، او له خپل لوري خخه یو قدرت زما مرستندوی وگرخو.

33. ﴿رَبَّنَا آتَنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً وَهَيْئَةً لَنَا مِنْ أَمْرِنَا رَشَدًا﴾ (الکھف - ١٠)

ژباره: زمور ربه! مونږ ته د له خپل طرف نه رحمت (استقامت) را په برخه کړه او په خپل کار کې مو برباليتوب ته ورسوه.

34. ﴿رَبِّ اشْرَحْ لِي صَدْرِي وَيَسِّرْ لِي أَمْرِي وَاحْلُلْ عُقْدَةً مِنْ لَسَانِي يَفْقَهُوا قَوْلِي﴾ (طه - ٢٥-٢٨)

ژباره: زما پالونکیه! زما سینه راته پرانیزه، او زما کار ما ته اسانه کړه، او زما د ژبې غوته ما ته وسپه، تر خو چه خلک زما په خبره وبوهیدلای شي.

35. ﴿رَبِّ زِدْنِي عِلْمًا﴾ (طه-۱۱۴)

ژباره: ای زما رب؛ زما پوهه زیاته کره.

36. رَبِّ أَنِّي مَسَنِي الصُّرُّ وَأَنْتَ أَرَحَمُ الرَّاحِمِينَ﴾ (الأنبياء-۸۳)

ژباره: (ای رب) زه ناروغ یم او ته د تولو مهربانانو نه مهربانه بی.

37. ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ﴾ (الأنبياء-۸۷)

ژباره: (ای رب) په حقه بل معبد نشته مگر همدا ته بی (او بس) یقیناً زه (په خپل خان باندی) د ظلم کونکو خخه وم.

38. ﴿رَبِّ لَا تَذَرْنِي فَرَدًا وَأَنْتَ خَيْرُ الْوَارِثِينَ﴾ (الأنبياء-۸۹)

ژباره: ای زما رب؛ ما یواحی (بی اولاده) پرینبردی (چه وارث ونه لرم) او تر تولو غوره وارث خو ته بی.

39. ﴿رَبِّ آتِنِي مُنْزَلًا مُبَارَّكًا وَأَنْتَ خَيْرُ الْمُنزَلِينَ﴾ (المؤمنون-۲۹)

ژباره: ای زما رب؛ ما په برکت ناک خای کی بشکته کره او ته دیر بنه خای ورکونکی بی.

40. ﴿رَبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنْ هَمَزَاتِ الشَّيَاطِينِ وَأَعُوذُ بِكَ رَبِّ أَنْ يَحْضُرُونِ﴾ (المؤمنون-۹۷-۹۸)

ژباره: پروردگاره؛ زه د شیطananو له هخونو (وسوسو) خخه تا ته پناه درورم؛ بلکی ای زما رب؛ زه خو له دی خخه هم پناه غواړم چه هغوي ما ته راشي.

41. ﴿رَبَّنَا آمَنَّا فَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّاحِمِينَ﴾ (المؤمنون-۱۰۹)

ژباره: ای زمور پالونکیه؛ موښر ایمان راور، موښر ته بښنه وکړه، پر موښر رحم وکړه، او ته تر تولو غوره رحم کونکی بی.

42. ﴿رَبِّ اغْفِرْ وَارْحَمْ وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّاحِمِينَ﴾ (المؤمنون-۱۱۸)

ژباره: رب؛ (ماته) بښنه وکړه او (په ما) رحم وکړه، او ته تر تولو غوره رحم کونکی بی.

43. ﴿رَبَّنَا اصْرِفْ عَنَّا عَذَابَ جَهَنَّمِ إِنَّ عَذَابَهَا كَانَ غَرَامًا إِنَّهَا سَاءَتْ مُسْتَقَرًا وَمُقَاماً﴾ (الفرقان، ۶۵-۶۶)

ژباره: زمور رب؛ دوزخ له عذابه مو وساته چه عذاب بی سخت او هميشنۍ دی؛ هغه دیر ناکاره استوګنځی او قرار خای دی.

44. ﴿رَبَّنَا هَبْ لَنَا مِنْ أَزْوَاجِنَا وَذُرِّيَّاتِنَا قُرْةً أَعْيُنٍ وَاجْعَلْنَا لِلْمُمْتَقَنِ إِيمَامًا﴾ (الفرقان-۷۴)

ژباره: ای زمور رب؛ موښر ته له خپلو بسخو او اولادونو خخه د سترګو رنا راکړه او موښر د پرهیزګارانو امامان کړه (په تقوا او عبادت کې مو تر تولو مخکې کړه).

45. ﴿رَبِّ هَبْ لِي حُكْمًا وَالْحِقْنِي بِالصَّالِحِينَ وَاجْعَلْ لِي لِسَانَ صِدْقٍ فِي الْآخِرِينَ وَاجْعَلْنِي مِنْ وَرَثَةِ جَنَّةِ النَّعِيمِ﴾ (الشعراء-۸۳-۸۵)

ژباره: ای زما رب؛ په ما د حکمت پیروزینه وکړه، او ما له نیکانو سره یوځای کړه، او په وروستیو نسلونو ربنتیا نومیالیتوب را په برخه کړه؛ او ما له نعمتونو د مala مال جنت له وارثانو خخه وګرځو.

46. ﴿وَلَا تُخْرِنِي يَوْمَ يُعْثُونَ ﴾ يَوْمَ لَا يَنْفَعُ مَالٌ وَلَا بُنُونَ ﴾ إِلَّا مَنْ أَتَى اللَّهَ بِقُلْبٍ سَلِيمٍ ﴾ (الشعراء ٨٧-٨٩)

ڇباره: او ما په هغه ورخ مه رسوا کوه کله چه ٿول خلک ژوندي را پاخولي شي . کله چه نه مال گته رسوی او نه اولاد ، پرته لدی نه چه خوک له سڀختلي زره سره الله ته ورغلی وي .

47. ﴿رَبِّ أَوْزِعْنِي أَنْ أَشْكُرْ نِعْمَتَكَ الَّتِي أَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَى وَالِدَيَّ وَأَنْ أَعْمَلْ صَالِحًا تَرْضَاهُ وَأَدْخِلْنِي بِرَحْمَتِكَ فِي عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ ﴾ (آل عمران - ١٩)

ڇباره: اي زما رب ! ما ته الهايم وکره چه زه ستاد هجي لوريئي شکر گوزار اوسم چه تا پر ما او زما پر مور او پلار باندي کريده ، او داسي نيك عمل وکرم چه ستاخوبن شي ، او په خپل رحمت سره ما پخپلو صالحونو بندگانو کي داخل کره .

48. ﴿رَبِّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي فَاغْفِرْ لِي﴾ (القصص - ١٦)

ڇباره: اي زما پروردگاره ! ما په خپل خان ظلم کري نو ماته ببننه وکره .

49. ﴿رَبِّ نَجَّنِي مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ﴾ (القصص - ٢١)

ڇباره: اي زما رب ! ما له ظلامانو خخه ورگوه .

50. ﴿عَسَى رَبِّي أَنْ يَهْدِيَنِي سَوَاءَ السَّبِيلِ﴾ (القصص - ٢٢)

ڇباره: هيله ده چه زما رب ما په سمه لاره برابر کري .

51. ﴿رَبِّ إِنِّي لِمَا أَنْزَلْتَ إِلَيَّ مِنْ خَيْرٍ فَقِيرٌ﴾ (القصص - ٢٤)

ڇباره: زما رب ! ما ته چه له خپلي خوا هره بسيگنه را استوي زه ورته (سخت) ضرورت لرم .

52. ﴿رَبِّ انصُرْنِي عَلَى الْقَوْمِ الْمُفْسِدِينَ﴾ (العنكبوت - ٣٠)

ڇباره: زما رب ! د مفسدانو په مقابله کي زما ملاتر وکره .

53. ﴿رَبِّ هَبْ لِي مِنَ الصَّالِحِينَ﴾ (الصفات - ١٠٠)

ڇباره: زما رب ! ما ته داسي زوي را کره چه له نيكې کونونکو خخه وي .

54. رَبِّ ﴿أَنِّي مَسَنِي الشَّيْطَانُ بِنُصْبٍ وَعَذَابٍ﴾ (ص - ٤١)

ڇباره: زما رب ! شيطان زه په سخت تکليف کي اچولي يم .

55. ﴿رَبِّ أَوْزِعْنِي أَنْ أَشْكُرْ نِعْمَتَكَ الَّتِي أَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَى وَالِدَيَّ وَأَنْ أَعْمَلْ صَالِحًا تَرْضَاهُ وَأَصْلِحْ لِي فِي ذُرِّيَّتِي إِنِّي

تُبْتُ إِلَيْكَ وَإِنِّي مِنَ الْمُسْلِمِينَ﴾ (الأحقاف - ١٥)

ڇباره: اي زما رب ! ما ته توفيق را کره چه زه ستاد هغو نعمتونو شکر ادا کرم چه تا ما ته او زما مور او پلار ته ورکريدي . او داسي نيك عمل وکرم چه په هغه سره ته راضي کيري او زما اولاد هم نيکان کره ، زه ستاخصور ته توبه کوم او له فرمان منتونکو يعني مسلمانو بندگانو خخه يم .

﴿رَبَّنَا وَسِعْتَ كُلَّ شَيْءٍ رَحْمَةً وَعِلْمًا فَاغْفِرْ لِلَّذِينَ تَأْبُوا وَاتَّبَعُوا سَبِيلَكَ وَقِهْمَ عَذَابَ الْجَحِيمِ ۝ رَبَّنَا وَأَدْخِلْهُمْ جَنَّاتِ عَدْنِ الَّتِي وَعَدْتُهُمْ وَمَنْ صَالَحَ مِنْ أَبَائِهِمْ وَأَزْوَاجِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ إِنَّكَ أَكْثَرَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۝ وَقِهْمُ السَّيَّاتِ وَمَنْ تَقِ السَّيَّاتِ يَوْمَئِذٍ فَقَدْ رَحْمَتُهُ وَذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ﴾ (غافر - ٩٧)

ژباره: ای زمونبر رب ! ته پخپل رحمت او په خپل علم سره په هر شی باندې خور شوی یې ، نو هغو کسانو ته ببننه وکړه او د دوزخ له اوره یې وژغوره چه توبه یې ایستله او ستا لار یې غوره کړي . ای زمونبر رب ! دوی هغو همیشني جنتونو ته داخل کړه چه تا یې وعده ورسره کړي ، او ددوی له مور ، پلار ، میرمنو او اولادونو خخه چه خوک صالحان وي (هغوي هم له دوی سره سره یوځای هلته بوځه) . بیشکه ته بنه قوي غالب او د حکمت خبتن یې ، او دوی له بدیو خخه وژغوره ، تا چه خوک د قیامت د ورځی له بدیو نه وژغوره ، پر هغه دي لوی رحم وکړ ، او همدغه ستر بریالیتوب دی .

﴿رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلَاخْوَانَنَا الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالإِيمَانِ وَلَا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا غِلَالَ لَلَّذِينَ آمَنُوا رَبَّنَا إِنَّكَ رَؤُوفُ رَّحِيمٌ﴾ (الحشر - ١٠)

ژباره: ای زمور رب ! مونبر او زمونبر تولو هغو ورونو ته ببننه وکړه چه له مونبر نه یې مخکې ايمان راوېیدی ، او زمونبر په زرونو کې د مؤمنانو لپاره هیڅ کینه مه اچوه ای زمونبر رب ! ته دیر رحم کوونکی یې .

﴿رَبَّنَا عَلَيْكَ تَوَكَّلْنَا وَإِلَيْكَ أَتَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمُصِيرُ ۝ رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِلَّذِينَ كَفَرُوا وَأَغْفِرْ لَنَا رَبَّنَا إِنَّكَ أَكْثَرُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ (المتحدة - ٤)

ژباره: ای زمور رب ! پر تا مونبر توکل وکړ او ستا لوري ته مو رجوع وکړه او همدا ستا حضور ته زمونبر بیا درګرځیدل دي . زمور رب ! موږ د کافرانو لپاره فتنه او د ازمیښت وسیله مه ګرځوه ، او زمونبر رب ! له ګناهونو خخه مو را تیر شه ، بیشکه همدا ته براسی ، د حکمت خبتن یې .

﴿رَبَّنَا أَتَمْ لَنَا نُورَنَا وَأَغْفِرْ لَنَا إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ (التحريم - ٨)

ژباره: ای زمور رب ! زمونبر رنا زمونبر لپاره بشپړ کړه او مونبر ته ببننه وکړه ، بې له شکه ته په هر کار براسی یې .

﴿رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَ وَلِمَنْ دَخَلَ بَيْتِي مُؤْمِنًا وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَلَا تَزِدِ الظَّلَمِينَ إِلَّا نَبَارًا﴾ (نوح - ٢٨)

ژباره: ای زما رب ! ما ته ، زما مور او پلار ته او هر هغه چا ته چه زما کور ته د مؤمن په حيث داخل شوی ، او تولو مؤمنانو نارینه او مؤمنو بسخو ته ببننه وکړه او د ظلامانو لپاره له هلاکت خخه پرته بل خه مه زیاتوه .

﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ ۝ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ ۝ وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ ۝ وَمِنْ شَرِّ النَّفَاثَاتِ فِي الْعُقَدِ ۝ وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ﴾ (الفلق - ٥-١)

ژباره: ووايده : زه د سبا (سههار وختي) په رب پناه غواړم ، د هر هغه خه له شر خخه چه هغه پيدا کړي دي ، او د شپې د ترودمى له شر خخه چه کله هغه خوره شي ، او په غوټو کې د پوکوونکيو (نارینه یا بسخو) له شر خخه ، او د حسد کونکي له شر خخه کله چه هغه حسد وکړي .

﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ ﴾ مَلِكِ النَّاسِ ﴿ إِلَهِ النَّاسِ ﴾ مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ ﴿ الَّذِي يُوَسْوِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ ﴾ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ﴾ (الناس ، ٦-١)

ڇباره : ووايه : زه د خلکو رب ته پناه دروم، د خلکو پاچا ته ، د خلکو حقيقي معبد ته ، د هنچه وسوسه اچونکي له شر خنه (پناه دروم) چه په وارو وارو حي راهي ، هنچه چه د خلکو په زرونو کي وسوسې اچوي ، که هنچه له پيريانو خنه وي يا له انسانانو خنه .

﴿اللَّهُمَّ آتِنِي الْحِكْمَةَ الَّتِي مَنْ أُوتِيَهَا فَقَدْ أُوتِيَ حَيْرًَا كَثِيرًا﴾ (مقتبس من سورة البقرة، الآية: ٢٦٩)

ڇباره : يا الله ما ته هماغه حکمت او پوهه راکره کومه چه په چا پيرزو کري نو هنچه باندي به دي ستر خير پيرزو کري وي.

﴿اللَّهُمَّ رَبَّ جِبْرِيلَ وَمِيكَائِيلَ وَإِسْرَافِيلَ فَاطِرِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ عَالَمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ أَنْتَ تَحْكُمُ بَيْنَ عِبَادِكَ فَيُمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ اهْدِنِي لِمَا اخْتَلِفَ فِيهِ مِنَ الْحُقْقِ بِإِذْنِكَ إِنَّكَ تَهْدِي مَنْ تَشَاءُ إِلَى صِرَاطِ مُسْتَقِيمٍ﴾ (مسلم ٧٧٠)

ڇباره : يا الله ! اي د جبريل او ميكائيل او اسرافيل (عليهم السلام) ربه ، اي د اسمانونو او ھمکي نا آشنا پيدا کونکيhe ، په پتو او بسكاره وو پوهيدونکيhe ، ته د بندگانو ترمنج په هنچو خيزونو کي چه اختلاف کوي فيصله کوي ، نو په هنچو خيزونو کي چه هنچي اختلاف کوي ما د حق طرف ته هدايت کره ، بي له شكه ستا چه چا ته خوبشه شي هنچه نيعي لاري ته هدايت کوي .

﴿اللَّهُمَّ شَبَّنِي بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ﴾ (مقتبس من سورة إبراهيم، الآية: ٢٧)

ڇباره : يا الله موږ ته د ثابتی وينا پر بنسټي په دنيا او آخرت کي ثبات را په برخه کره .

﴿اللَّهُمَّ قِنِيْ سُحْنَ نَفْسِي وَاجْعَلْنِي مِنَ الْمُفْلِحِينَ﴾ (مقتبس من سورة التغابن، الآية: ١٦)

ڇباره : يا الله ته مي د خپل نفس له بخل او حرص نه وړغوره، او په دنيا او آخرت کي مي (اد بري موندوکو له دلي نه وګرځو).

﴿اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ النَّارِ وَعَذَابِ النَّارِ، وَفِتْنَةِ الْقَبْرِ، وَعَذَابِ الْقَبْرِ، وَشَرِّ فِتْنَةِ الْغِنَىِ، وَشَرِّ فِتْنَةِ الْفَقْرِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ فِتْنَةِ الْمُسِيحِ الدَّجَالِ، اللَّهُمَّ اغْسِلْ قَلْبِي بِمَاءِ الثَّلْجِ وَالْبَرَدِ، وَنَقْ قَلْبِي مِنْ الْخَطَايَا كَمَا نَقَّيْتَ الشَّوْبَ الْأَبْيَضَ مِنْ الدَّنَسِ، وَبَاعِدْ بَيْنِي وَبَيْنَ خَطَايَايَ كَمَا بَاعَدْتَ بَيْنَ الْمُشْرِقِ وَالْمُغْرِبِ. اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ الْكَسَلِ وَالْمَأْسِ وَالْمُغْرَمِ﴾ (البخاري برقم، ٨٣٢ و مسلم برقم، ٥٨٩)

ڇباره : يا الله ! زه درنه له هنچو فتنو نه چه (د جهنم) اور ته د ننuto سبب کيري ، او په اور کي د سوچيدو له عذابه ، د قبر په ازميښت کي د ناکاميدو او د قبر له عذابه ، د مال داري د فتنې له فساده ، او د غربۍ د فتنې له شر نه پناه غواړه . يا الله زه د مسيح دجال د فتنه له شر نه تاته پناه دروم ، يا الله زما زره د ګلې او واورو په اوبي ووينځه ، او زما زره له ګناهونو داسي پاک کره لکه سپين توکر چه له داغونو پاکوي ، او ګناهونه مي دومره رانه لري کره لکه مشرق او مغرب د چه له یو بل نه لري کري ، يا الله زه تاته له لته ، ګناه او تاوان نه پناه دروم .

68. ﴿اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْعَجْزِ، وَالْكَسْلِ، وَالْجُنُبِ، وَالْهُرَمِ، وَالْبُخْلِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ الْقَبِيرِ، وَمِنْ

فِتْنَةِ الْمُحْيَا وَالْمُمَاتِ﴾ (البخاري برقم: ٢٨٢٣، ومسلم برقم: ٢٧٠٦)

ڇباره: يا الله! زه تا نه له ناتوانی او لتی، او له بزدلی او بودا والی (له احتیاجه) او بخیلی نه پناه غواړم، او (الله) زه له تا نه د قبر له عذابه او د ژوند او مرگ له فتنه نه پناه غواړم.

69. ﴿اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ جَهَدِ الْبَلَاءِ، وَدَرَكِ الشَّقَاءِ، وَسُوءِ الْقَضَاءِ، وَشَأْتَةِ

الْأَعْدَاءِ﴾ (البخاري - ٦٣٤٧، ومسلم - ٢٧٠٧)

ڇباره: يا الله! زه د مصیبتونو له سختی، بدختی ته له رسیدو، بد تقدیر، او په حال او ورخ مې د دینمن له خوشالی نه تا ته پناه در وړم.

70. ﴿اللَّهُمَّ أَصْلِحْ لِي دِينِي الَّذِي هُوَ عِصْمَةُ أَمْرِي، وَأَصْلِحْ لِي دُنْيَايَ التَّيْ فِيهَا مَعَاشِي، وَأَصْلِحْ لِي آخِرَقِي التَّيْ فِيهَا مَعَادِي، وَاجْعَلِ الْحَيَاةَ زِيَادَةً لِي فِي كُلِّ حَيْرٍ، وَاجْعَلِ الْمَوْتَ رَاحَةً لِي مِنْ كُلِّ شَرٍ﴾ (مسلم برقم: ٢٧٢٠)

ڇباره: يا الله! ته مې دینداری جوړه کړه دینداری له وجه مې قول کارونه سمون مومي، او دنيا مې برابره کړه چه پکې ژوند کوم، او آخرت مې راته جوړ کړه چه هغه ته مې ورگرځیدل دي، او ژوند راته د ټولو نیکيو د زیاتوالی ذریعه وګرځو، او مرگ راته د هر ډول بدیو نه د راحت سبب جوړ کړه.

71. ﴿اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْهُدَى، وَالثُّقَى، وَالْعَفَافَ، وَالْغَنَى﴾ (آخرجه مسلم برقم: ٢٧٢١)

ڇباره: يا الله! له تا نه د هدایت، پرهیزگاری، پاک لمنی او غنا (بې پروایی) سوال کوم.

72. ﴿اللَّهُمَّ اهْدِنِي وَسَدِّدْنِي، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْهُدَى وَالسَّدَادَ﴾ (آخرجه مسلم برقم: ٢٧٢٥)

ڇباره: يا الله! ما ته هدایت وکړه او په سیده لار مې روان کړه، يا الله! له تا نه د هدایت او په نیغه لار د روانیدو سوال کوم.

73. ﴿اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْعَجْزِ، وَالْكَسْلِ، وَالْجُنُبِ، وَالْهُرَمِ، وَعَذَابِ الْقَبِيرِ، اللَّهُمَّ أَتِنَّفْسِي تَقْوَاهَا، وَرَزَّكَهَا أَنَّتَ حَيْرٌ مِنْ رَزْكَاهَا، أَنْتَ وَلِيَهَا وَمَوْلَاهَا، اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ عِلْمٍ لَا يَنْفَعُ، وَمِنْ قُلْبٍ

لَا يَخْشَعُ، وَمِنْ نَفْسٍ لَا تَشْبَعُ، وَمِنْ دَعْوَةٍ لَا يُسْتَجَابُ لَهَا﴾ (آخرجه مسلم برقم: ٢٧٢٢)

ڇباره: يا الله! زه درنه له کمزوری، لتی، بې زړه توبه، بخیلی او بوداوالی (له احتیاج) نه پناه غواړم، يا الله زما نفس ته تقوی ورکړه او له ګناهونو بې پاک کړه یقیناً ته غوره پاکونکي بې، همدا ته زما د نفس ملګری او مالک بې، يا الله زه درنه له هغه علمه چه فایده نه لري، له هغه زړه نه چه (له تا نه) ويړه ونه لري، له هغه نفس نه چه مړیږي نه، او له هغې دعا نه چه قبليږي نه، پناه غواړم.

74. ﴿اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ رَوَالِ نِعْمَتِكَ، وَتَحُوُّلِ عَافِيَتِكَ، وَفُجَاءَةِ نِقْمَتِكَ، وَجُمِيعِ سَخَطِكَ﴾ (مسلم برقم: ٢٧٣٩)

ڇباره: يا الله! زه لدې نه چه نعمتونه د رانه واخیستل شي، او هغه سلامتیا او عافیت د چه را کړی له لاسه ورکړم، او لدې چه ناخاپه دې د غصب لایق وګرڅم او (همدارنګه) استا له هر قهر نه تا ته پناه دروړم.

75. ﴿اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا عَمِلْتُ، وَمِنْ شَرِّ مَا لَمْ أَعْمَلْ﴾ (الخرجه مسلم برقم ٢٧١٦)

ڇباره: يا الله! زه د خپل کړي عمل له شرنه او د هغه عمل له شرنه چه ما ندي کړي تا ته پناه دروپم.

76. ﴿اللَّهُمَّ أَكْثِرْ مَالِي، وَوَلَدِي، وَبَارِكْ يِ فِيمَا أَعْطَيْتَنِي وَأَطِلْ حَيَاةِي عَلَى طَاعَتِكَ، وَأَحْسِنْ عَمَلي، وَاغْفِرْ لِي﴾ (البخاري ١٩٨٢)

ڇباره: يا الله! مال او اولاد مې زیات کړه، او له خپلو نعمتونو دي چه راکړي برکت پکې واچوه، او ما ته د عبادت کولو پیاره اوږد عمر نصیب کړه، کړه وړه مې سکلی کړه، او ما ته بیننه وکړه.

77. ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْعَظِيمُ الْحَلِيمُ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَرَبُّ الْأَرْضِ، وَرَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ﴾ (البخاري ٦٣٤٥ و مسلم، ٢٧٣٠)

ڇباره: نشته حقدار د بنده گې بې له الله نه چه ډیر لوی او حوصله والا ذات دی، نشته حقدار د بنده گې بې له الله نه چه د ستر عرش مالک دی، نشته حقدار د بنده گې بې الله نه چه د اسمانونو او حمکې مالک او مالک د عزتمند عرش دی.

78. ﴿اللَّهُمَّ رَحْمَتَكَ أَرْجُو فَلَا تَكْلِنِي إِلَى نَفْسِي طَرْفَةَ عَيْنٍ، وَأَصْلِحْ لِي شَأْنِي كُلَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ﴾ (أبو داود، ٥٠٩٠)

ڇباره: يا الله! زه ستا د رحمت اميدوار یم، ما خپل نفس ته د سترګو د رپ په اندازه هم مه سپاره، زما قول حالات برابر کړه، له تا پرته بل د بنده گې حقدار نشته.

79. ﴿اللَّهُمَّ مُصَرِّفُ الْقُلُوبِ صَرِفْ قُلُوبَنَا عَلَى طَاعَتِكَ﴾ (مسلم، برقم ٢٦٥٤)

ڇباره: يا الله! اي د زړونو بدلونکي! زمونږ زړونه خپلې طاعت ته بدل کړه.

80. ﴿اللَّهُمَّ إِنِّي عَبْدُكَ ابْنُ عَبْدِكَ ابْنُ أَمْتَكَ، نَاصِيَتِي بِيَدِكَ، مَاضٍ فِي حُكْمُكَ، عَدْلٌ فِي قَضَاؤُكَ، أَسْأَلُكَ بِكُلِّ اسْمٍ هُوَ لَكَ سَمَيْتَ بِهِ نَفْسَكَ، أَوْ أَنْزَلْتُهُ فِي كِتَابِكَ، أَوْ عَلَمْتُهُ أَحَدًا مِنْ خَلْقَكَ، أَوِ اسْتَأْتَرْتَ بِهِ فِي عِلْمِ الْغَيْبِ عِنْدَكَ، أَنْ تَجْعَلَ الْقُرْآنَ رَبِيعَ قَلْبِي، وَنُورَ صَدْرِي، وَجَلَاءَ حُزْنِي، وَدَهَابَ هَمِّي﴾

(أحمد، ٤٥٢، ٣٩١/١، والحاكم، ٥٠٩/١)

ڇباره: يا الله! زه ستا بنده (مربي) یم، ستا د بنده (مربي) زوي یم، ستا د وينځي زوي یم، زما تندی (اختيار) ستا په لاس کې دی، ستا حکم په ما چلپري، زما په اړه دي هره فيصله په عدل ولاړه ده، ستا په هر هغه سره له تا نه سوال کوم چه تا خپل خان پرې نومولی او یا د په خپل کتاب کې نازل کړي، او یا د له خپل مخلوق نه چا ته بنودلی، او یا د په خپل غيبي علم کې له خان سره پت ساتلى، (پدې ټولو درنه سوال کوم) چه قرآن کريم مې د زړه پسربۍ، دسيني روښاني، د غمنو لري کونکي او د پريشانيو ختمونکي وګرځو.

81. ﴿يَا مُقْلِبَ الْقُلُوبِ ثَبِّتْ قَلْبِي عَلَى دِينِكَ﴾ (الترمذى، برقم ٣٥٢٢، وأحمد، ١٨٢/٤، والحاكم، ٥٢٥/١، ٥٢٨)

ڇباره: اي د زړونو اړونکي (ربه) زما زړه په خپل دين کلك او مضبوط کړه.

82. ﴿اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ [الْيَقِينَ] وَ [الْعَفْوَ] الْعَافِيَةِ فِي الدُّنْيَا وَالآخِرَةِ﴾ (الترمذى، برقم ٣٥١٤، البخاري في الأدب المفرد، ٧٢٦)

ڇباره: يا الله! له تا نه په دنيا او اخترت کې د یقین (ريښتني ايمان)، عفوې او عافيت سوال کوم.

83. ﴿اللَّهُمَّ أَحْسِنْ عَاقِبَتَنَا فِي الْأُمُورِ كُلَّهَا، وَأْجِرْنَا مِنْ حَزْنِ الدُّنْيَا وَعَذَابِ الْآخِرَة﴾ (مسند أحمد، ١٧٦٢٨)

ڇباره: يا الله! زمونږ د ټولو کارونو برخليک بنايسته کړه، او مونږ د دنيا له ذلت او د آخرت له عذابه وساته.

84. ﴿رَبِّ أَعْنِي وَلَا تُعْنِنِ عَلَيَّ، وَانْصُرْنِي وَلَا تَنْصُرْنِي عَلَيَّ، وَامْكُرْنِي وَلَا تَمْكُرْنِي عَلَيَّ، وَاهْدِنِي وَيَسِّرْهُدَى إِلَيَّ، وَانْصُرْنِي عَلَى مَنْ بَغَى عَلَيَّ، رَبِّ اجْعَلْنِي لَكَ شَكَارًا، لَكَ رَهَابًا لَكَ مِطْوَاعًا، إِلَيْكَ مُخْبِتًا أَوَّهَاً مُنِيبًا، رَبِّ تَقْبِلْ تَوْبَتِي، وَاغْسِلْ حَوْبَتِي، وَأَجِبْ دَعْوَتِي، وَثَبِّتْ حُجَّتِي، وَاهْدِ قَلْبِي، وَسَدِّدْ لِسَانِي، وَاسْلُلْ سَخِيمَةَ قَلْبِي﴾ (البخاري في الأدب المفرد، ٦٦٤)

ڇباره: يا الله! له ما سره مرسته وکړه او زما په خلاف له چا سره مرسته مه کوه، يا الله په دېسمن مې برلاسی کړه او دېسمن په ما مه برلاسی کوه، يا الله ما ته تدبیر جوړ کړه او زما په خلاف تدبیر مه جوړو، يا الله ما ته هدایت وکړه او په دغه هدایت باندي عمل را ته اسانه کړه، او چا چه په ما ظلم کړي په وړاندې يې زما مرسته وکړه، اى ربہ! ما خپل شکر ويستونکی، دېر ذکر کونونکی، له تا دېر ویریدونکی، ستا دېر پېروي کونونکی، نرم زړه لرونکی، تا ته توبه کونونکی انسان جوړ کړه، اى ربہ زما توبه قبوله کړه، ګناه مې ومينځه، دعا مې قبوله کړه، دليل مې مضبوط کړه، زړه ته مې لارښونه وکړه، او ژبه مې (په حق) برابره لره او کينه مې له زړه نه وباسه.

85. ﴿اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ سَمْعِي، وَمِنْ شَرِّ بَصَرِي، وَمِنْ شَرِّ لِسَانِي، وَمِنْ شَرِّ قَلْبِي، وَمِنْ شَرِّ مَنَّيٌّ﴾ (أبو داود ١٥٥١)

ڇباره: يا الله! زه په تا د خپلو غوبرونو، سترگو، ژې، زړه او مَنِيُو (عورت) له شر نه پناه نیسم.

86. ﴿اللَّهُمَّ إِنَّا نَسْأَلُكَ مِنْ خَيْرِ مَا سَأَلَكَ مِنْهُ نَبِيُّكَ مُحَمَّدَ ﷺ، وَنَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا اسْتَعَاذَ مِنْهُ نَبِيُّكَ مُحَمَّدَ ﷺ، وَأَنْتَ الْمُسْتَعَانُ، وَعَلَيْكَ الْبَلَاغُ، وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللهِ﴾ (الترمذی برقم، ٣٥٢١، وابن ماجہ برقم، ٣٨٤٦)

ڇباره: يا الله! زه له تا نه د هغو ټولو نېګنو غوبنتنه کوم چه ستا نبی محمد ﷺ يې له تا نه غوبنتنه کړي او له هغو ټولو بدیو درنه پناه غواړم له کومو چه ستا نبی محمد ﷺ پناه غوبنتې، ته مرسته کونونکی او مقصد ته رسونکی يې، له ګناه نه اوښتل او په نیکيو عمل کول کول د الله له توفيقه پرته نه کېږي.

87. ﴿اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْبَرَصِ، وَالْجُنُونِ وَالْجُذَامِ، وَمِنْ سَيِّئِ الْأَسْقَامِ﴾ (أبو داود برقم، ١٥٥٤، والترمذی برقم، ٥٤٩٣)

ڇباره: يا الله! زه په تا د پیس، لیونتوب، جذام او بدرو مرضونو پناه نیسم.

88. ﴿اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ مُنْكَرَاتِ الْأَخْلَاقِ، وَالْأَعْمَالِ، وَالْأَهْوَاءِ﴾ (الترمذی برقم، ٣٥٩١، وابن حبان، برقم ٢٤٢٢ (موارد))

ڇباره: يا الله! زه په تا پناه نیسم د اخلاقو، اعمالو او خواهشاتو له بدیو نه.

89. ﴿اللَّهُمَّ إِنَّكَ عَفُوٌ كَرِيمٌ تُحِبُّ الْعَفْوَ فَاعْفُ عَنِي﴾ (الترمذی برقم، ٣٥١٣، والنمساني في الكبر، برقم ٧٧١٢)

ڇباره: يا الله! ته معافي کونونکی او کريم ذات يې او له معافي سره مینه لري نو ما ته معافي وکړه.

٩٠. ﴿اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ فِعْلَ الْخَيْرَاتِ، وَتَرْكَ الْمُنْكَرَاتِ، وَحُبَّ الْمُسَاكِينِ، وَأَنْ تَغْفِرَ لِي، وَتَرْحَمَنِي، وَإِذَا أَرْدَتَ فِتْنَةً قَوْمٍ فَتَوَفَّنِي غَيْرَ مَفْتُونٍ، وَأَسْأَلُكَ حُبَّكَ، وَحُبَّ مَنْ يُحِبُّكَ، وَحُبَّ عَمَلٍ يُقَرِّبُنِي إِلَيْكَ﴾ (أخرجه أحمد بالفظه، ٢٤٣٥ / والترمذني، ٣٢٣٥)

ڇباره : يا الله ! له تا نه د نيكيو د کولو ، د بدیو د پريښندلو او له پي وزلو سره د ميني کولو توفيق غوارم ، (يا الله) ما ته ببننه وکره او په ما رحم وکره ، او(يا الله) کله چه د کوم قوم په فتنو کې د لويدو او امتحان اراده کوي نو زما روح له هنې مخکې قبض کره ، يا الله خپله مينه او د خپلو دوستانو مينه او د هنغو اعمالو سره مينه چه ستا مينه ته د نبرديوالی سبب کيري راته نصيب کره .

٩١. ﴿اللَّهُمَّ احْفَظْنِي بِالإِسْلَامِ قَائِمًا، واحْفَظْنِي بِالإِسْلَامِ قَاعِدًا، واحْفَظْنِي بِالإِسْلَامِ رَاقِدًا، وَلَا تُسْمِنْنِي بِعَدُواً وَلَا حَاسِدًا. اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ كُلِّ خَيْرٍ حَزَانُهُ بِيْدِكَ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ كُلِّ شَرٍ حَرَانُهُ بِيْدِكَ﴾

(الحاكم، ٥٥٢/١ وصححه النسفي)

ڇباره : يا الله ته مې د ولاري ، ناستي او خوب حالتونو کې د اسلام حفاظت وکره ، او په حال ورخ مې هيچ دبىمن او کينه کښ مه خوشالوه ، يا الله له تانه د ټولو هنغو بنيگنو غوبنتنه کوم چه خزانې پي ستا په لاس کې دي او تا ته له هنغو ټولو بدیو نه پناه نيسسم چه خزانې پي ستا په لاس کې دي .

٩٢. ﴿اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنَ الْخَيْرِ كُلِّهِ عَاجِلِهِ وَآجِلِهِ، مَا عَلِمْتُ مِنْهُ وَمَا لَمْ أَعْلَمْ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الشَّرِّ كُلِّهِ عَاجِلِهِ وَآجِلِهِ، مَا عَلِمْتُ مِنْهُ وَمَا لَمْ أَعْلَمْ. اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ خَيْرٍ مَا سَأَلَكَ عَبْدُكَ وَنَبِيُّكَ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ [مَا اسْتَعَاذَ بِكَ] [مِنْهُ] عَبْدُكَ وَنَبِيُّكَ. اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْجُنَاحَةَ، وَمَا قَرَبَ إِلَيْهَا مِنْ قُولٍ أَوْ عَمَلٍ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ النَّارِ وَمَا قَرَبَ إِلَيْهَا مِنْ قُولٍ أَوْ عَمَلٍ، وَأَسْأَلُكَ أَنْ تَجْعَلَ كُلَّ قَضَاءٍ قَضَيْنِهِ لِي خَيْرًا﴾

(ابن ماجه، ٣٨٤٦، وأحمد، ١٣٤/٦)

ڇباره : يا الله ! زه له تا نه سوال کوم د ټولو بنيگنو چه ژر ژر راخي او يا وروسته راخي هنې که راته معلومي دي او يا راته ندي معلومي ، او پناه غوارم په تا سره د ټول شرن هنې چه ژر ژر راخي او که وروسته راخي ، که پري پوهيرم او يا نه پوهيرم ، يا الله له تانه د هنغو ټولو بنيگنو غوبنتنه کوم چه له تا نه ستا بنده اونبي (محمد ﷺ) غوبنتي او له تا نه د هنغو ټولو بدیو نه پناه غوارم له کومو چه ستا بنده اونبي (محمد ﷺ) پناه غوبنتي ، يا الله له تانه د جنت او د هنغو اعمالو چه جنت د رسيدو سبب کيري غوبنتنه کوم او تا ته له اوره (جهنم) او هنغو ټولو اعمالو نه چه جهنم ته د تگ سبب کيري پناه نيسسم او له تا نه سوال کوم چه زما لپاره د په تقدير کې کومې فيصلې ليکلي هنې زما په حق کې بهترې وګرخو .

٩٣. ﴿اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي خَطَّيْتِي، وَجَهْلِي، وَإِسْرَافِي فِي أَمْرِي، وَمَا أَنْتَ أَعْلَمُ بِهِ مِنِّي، اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي هَزْلِي، وَجِدْيِي، وَخَطَّئِي، وَعَمْدِي، وَكُلُّ ذَلِكَ عِنْدِي﴾ (متفق عليه: البخاري، برقم ٦٣٩٨، ومسلم، برقم ٢٧١٩)

ڇباره : يا الله ! زما خطگاني ، زما ناپوهې ، په معاملاتو کې مې زياتي او هنې گناه راته معاف کړي چه تا ته زما نه بنه معلومه ده ، اى الله ! هنې گناه چه ما پي د کولو اراده کړي وي ، هنې گناه چه له ما نه په توکو کې شوي ، او هنې چه په ناپوهې کې را نه شوي ، هنې مې چه قصدي کړي زه د دغوغه ټول اقرار کوم نو راته معاف پي کره .

٩٤. ﴿اللَّهُمَّ افِسْمُ لَنَا مِنْ خَشْيَتَكَ مَا تَحُولُ بِهِ بَيْنَا وَبَيْنَ مَعَاصِيكَ ، وَمِنْ طَاعَتَكَ مَا تُبَلِّغُنَا بِهِ جَتَّكَ ، وَمِنَ الْيَقِينِ مَا تُهُوَّنُ بِهِ عَلَيْنَا مَصَائِبُ الدُّنْيَا ، اللَّهُمَّ مَتَّعْنَا بِأَسْمَاعِنَا ، وَأَبْصَارِنَا ، وَقُوَّاتِنَا مَا أَحْيَيْنَا وَاجْعَلْهُ الْوَارِثَ مِنَّا ، وَاجْعَلْ ثَأْرَنَا عَلَى مَنْ ظَلَمَنَا وَانْصُرْنَا عَلَى مَنْ عَادَنَا ، وَلَا تَجْعَلْ مُصِيبَتَنَا فِي دِينِنَا ، وَلَا تَجْعَلِ الدُّنْيَا أَكْبَرَ هَمَّنَا ، وَلَا مَبْلَغَ عِلْمِنَا ، وَلَا تُسْلِطْ عَلَيْنَا مَنْ لَا يَرْحُمُنَا﴾ (الترمذی، برقم ٣٥٠٢، والحاکم، ٥٢٨١)

ژباره: يا الله دومره ويده د په مونږ پېرزو کړه چه زمونږ او زمونږ د ګناهونو ترمنځ پري جداوالی راشي ، او د دومره طاعت توفيق راکړه چه ستا جنت ته پري ورسو ، او دومره ايمان او يقين مو نصيب کړه چه د دنيا مصيitonه مو پري اسانه شي ، يا الله د اوريديو ، ليدلوا او نورو طاقتونو نه فايده راکوه ترڅو چه مو ژوندي ساتې او تر مرگه بي راسره لره ، او له هغه چا نه چه په مونږ بي ډلام کړي زمونږ عج واخله ، او چا چې زمونږ سره د دېسمني ليار نیولي په مقابل کې بي زمونږ مرسته وکړه ، او د دين په معامله کې په مونږ مصيitت مه راوله ، او دنيا مو ستر ارمان او دعلم هدف مه ګرخوه ، او په مونږ هغه کس مه مسلط کوه چه راباندي رحم نه لري .

٩٥. ﴿اللَّهُمَّ لَكَ أَسْلَمْتُ ، وَبِكَ آمَنْتُ ، وَعَلَيْكَ تَوَكَّلْتُ ، وَإِلَيْكَ أَبَتُ ، وَبِكَ حَاصَمْتُ . اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِعِزَّتِكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَنْ تُضِلَّنِي ، أَنْتَ الْحُيُّ الَّذِي لَا يَمُوتُ ، وَالْحَنْنُ وَالْإِنْسُ يَمُوتُونَ﴾ (متقد عليه: البخاري، ٦٣٩٨، ومسلم، ٢٧١٩)

ژباره: يا الله ! تا ته مې غاره ايښې ، په تا مې ايمان راوري ، خاص په تا مې اعتماد کړي ، او ستا طرف ته مې رجوع کړي ، او خاص ستا لپاره له (بي دينه خلکو) سره جګړه کوم ، يا الله زه تا ته ستا په عزت پناه نيسیم نشته بل لايق د عبادت مګر ته بي لدې نه چه بي لاري مې کړي ، ته هغه ژوندي ذات بي چه هيڅ کله مرګ درته نه راخې او حال دا چې پيريان او انسانان قول مري .

٩٦. ﴿اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْجُنُبِ ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الْبُخْلِ ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ أَنْ أُرَدَّ إِلَى أَرْذَلِ الْعُمُرِ ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ الدُّنْيَا وَعَذَابِ الْقَبْرِ﴾ (البخاري برقم، ٢٨٢٢)

ژباره: يا الله ! زه تا ته له بي زړه توبه پناه نيسیم ، او ته مې له بخیلى نه وړغوره او له تانه د بوداوالی (هغه عمر ته له رسیدو نه چه په ځای ولوبرم او ذليله شم) پناه غواړم ، او تانه د دنيا له فتنې او د قبر له عذابه پناه دروړم .

٩٧. ﴿اللَّهُمَّ إِنَّا نَسْأَلُكَ مُوْجِبَاتِ رَحْمَتِكَ ، وَعَزَائِمَ مَغْفِرَتِكَ ، وَالسَّلَامَةَ مِنْ كُلِّ إِثْمٍ ، وَالغَنِيمَةَ مِنْ كُلِّ بِرٍّ ، وَالْفَوْزَ بِالْجَنَّةِ ، وَالنَّجَاةَ مِنَ النَّارِ﴾ (الحاکم، ٥٢٥/١، وصححة، وواقفه النهي، والسيهي في الدعوات، برقم ٢٠٦)

ژباره: يا الله ! له تانه ستاد رحمت د اسیابو ، د بښې غوبنټلو د قوي ارادې ، له هري ګناه د لري والي ، د هر نیک عمل د کولو توفيق ، جنت ته د رسیدلو او له اوره د نجات سوال کوم .

٩٨. ﴿اللَّهُمَّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي طُلُّمَا كَثِيرًا ، وَلَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ . فَاغْفِرْ لِي مَغْفِرَةً مِنْ عِنْدِكَ ، وَارْحَمْنِي إِنَّكَ أَنْتَ الْغُفُورُ الرَّحِيمُ﴾ (البخاري برقم: ٨٣٤، ومسلم برقم: ٢٧٠٩)

ژباره: يا الله ! ما په خپل ځان ظلم کړي دير زييات ظلم ، او ستا نه پرته خوک د ګناهونو بښنه نه کوي ، نو ما ته بښنه وکړه ، بښنه له خپل طرف نه ، او په ما رحم وکړه په باوري توګه ته بښونکي او مهربانه ذات بي .

99. ﴿اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمَنَاتِ﴾ (الطبراني في الكبير، ٢٠٢٥، برقم ٥٠٩٢، و ٣٣٤٨٣، و برقم ٢١٥٥)

ڇباره: يا الله! ته مؤمنو نارينه وو او مؤمنو بسحونه ببننه وکوه.

100. ﴿اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي ذَنْبِي ، وَوَسْعُ لِي فِي دَارِي ، وَبَارِكْ لِي فِيمَا رَزَقْتَنِي﴾ (أخرجه أحمد، برقم ١٦٥٩٩، والترمذني، برقم ٣٥٠٠)

ڇباره: يا الله! گناه مې راته وښنه، په کور کې مې پراخی راوله، او په روزي کې مې برکت واچوه.

101. ﴿اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ فَضْلِكَ وَرَحْمَتِكَ فَإِنَّهُ لَا يَمْلِكُهَا إِلَّا أَنْتَ﴾ (أخرجه الطبراني)

ڇباره: يا الله! له تا نه ستاد فضل او رحمت سوال کوم، په یقيني دول د دوى ملكيت له تا پرته له بل چا سره نشته.

102. ﴿اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْجُوعِ فَإِنَّهُ يُسَسِّ الضَّحِيعَ وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الْخِيَانَةِ فَإِنَّهَا يُسَسِّتُ الْبِطَانَةَ﴾ (أبو داود، ١٥٤٧)

ڇباره: يا الله! زه له تا نه له لوږي نه پناه غواړم ځکه لوړه تر تولو بده خواري ده، او له خيانه پناه نيسم ځکه دا له بدويونو ډير بد خوي دي.

103. ﴿اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْهَرَمِ ، وَالرَّدَّيِ ، وَالْهَمْدِ ، وَالْغَرَقِ ، وَالْحَرَقِ ، وَأَعُوذُ بِكَ أَنْ يَتَخَبَّطَنِي الشَّيْطَانُ عِنْدَ الْمُوْتِ ، وَأَعُوذُ بِكَ أَنْ أَمُوتَ فِي سَبِيلِكَ مُذِبِّرًا ، وَأَعُوذُ بِكَ أَنْ أَمُوتَ لَدِيْغًا﴾ (أبو داود، برقم ١٥٢٢، ...)

ڇباره: يا الله! زه له بوډولي (د احتياج له ژونده)، له اوچت ځای نه له راپريوتلو، د چت لاندي کيدو، غم او پريشاني، غرقيدلو او سوځيدلو نه تاته پناه نيسم، يا الله تا له لدې هم پناه نيسم چه شيطان مې د ځنکدن په وخت کې خطا باسي، او تا ته پناه درويم لدې چه ستا په لار (جهاد کې) (پداسي حال کې ووژل شم چه دېښمن ته مې شا کړي وي، او په تا سره (د زهري موجوداتو) د چېچلو له مرګ نه پناه نيسم.

104. ﴿اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْعَجْزِ ، وَالْكَسَلِ ، وَالْجُنُونِ ، وَالْبُخْلِ ، وَالْهَرَمِ ، وَالْقَسْوَةِ ، وَالْغَفْلَةِ ، وَالْعَيْلَةِ ، وَالْذَّلَّةِ ، وَالْمَسْكَنَةِ ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الْفَقْرِ ، وَالْكُفْرِ ، وَالْفُسُوقِ ، وَالشَّقَاقِ ، وَالنَّفَاقِ ، وَالسُّمْعَةِ ، وَالرِّيَاءِ ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الصَّمَمِ ، وَالْبَكَمِ ، وَالْجُنُونِ ، وَالْجُذَامِ ، وَالْبَرَصِ ، وَسَيِّئَاتِ الْأَسْقَامِ﴾ (النسائي، ٥٤٩٣، والحاكم، ٥٣٠/١)

ڇباره: يا الله! زه تا ته له ناتوانۍ، لته، بې زړه توب، بخيلي، زړښت، د زړه له سختي، بې پرواي، غريبي، خواري، بې چاره ګي نه پناه نيسم، او (يا الله) تا ته پناه نيسم له فقر، کفر، بدوي کارونو، بدېختي، منافقت، شيطانت او خانښوونې نه. او زه تا ته پناه نيسم له کونوالۍ، ګونګوالۍ، ليونتوب، جذام، پيس او له ټولو بدوي مرضونو نه.

105. ﴿اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْفَقْرِ ، [وَالْفَاقَةِ] ، وَالْقِلَّةِ ، وَالْذَّلَّةِ ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ أَنْ أَظْلِمَ أَوْ أُظْلَمَ﴾ (أبو داود، ١٥٤٤)

ڇباره: يا الله! زه له تا نه له غريبي بې وزلى، (په دين او دين کې د ورتیاوو) له کمبنت، (د دنيا او آخرت) له رسوايې نه پناه غواړم، او له تا نه (يا الله) لدې نه هم پناه غواړم چه يا د په چا ظلم وکرم او يا د ما په خوک ظلم وکري.

106. ﴿اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ جَارِ السُّوءِ فِي دَارِ الْمُقَامَةِ فَإِنَّ جَارَ الْبَادِيَةِ يَتَحَوَّلُ﴾ (البخاري في الأدب المفرد، برقم ١١٧)

ڇباره: يا الله! د اوسيدو په ځای کې د بد ګاوندي نه پناه غواړم، د صحراء ګاوندي خو بدليري.

107. ﴿اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْجَنَّةَ وَأَسْتَحِرُ بِكَ مِنَ النَّارِ﴾ (ثلاثة مرات) (أخرجه الترمذني برقم ٢٥٧٢، وابن ماجه برقم ٣٣٤٠، والنمسائي، ٥٥٣٦)

ڇباره: يا الله له تا نه جنت ته د رسيدو سوال کوم، او له تا د جهنم له اور نه پناه نيسم. (درې خلې)

108. ﴿اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ قُلْبٍ لَا يَخْشَعُ، وَمِنْ دُعَاءٍ لَا يُسْمَعُ، وَمِنْ نَفْسٍ لَا تَشْبَعُ، وَمِنْ عِلْمٍ لَا يَنْفَعُ،

أَعُوذُ بِكَ مِنْ هُوَلَاءِ الْأَرْبَعَةِ ﴿الترمذى، ٣٤٨٢، أبو داود، ١٥٤٩﴾

ڇباره: يا الله! زه په تا پناه نیسم له هغه زره نه چه (له تا) ویره ونه لري ، له هغې دعا نه چه قبليبرى نه ، له هغه نفس نه چه مړيږي نه ، او له هغه علم نه چه ګته نه رسوی، (يا الله) په تا سره له دې خلورو وارپو پناه نیسم .

109. ﴿اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ يَوْمِ السُّوءِ، وَمِنْ لَيْلَةِ السُّوءِ، وَمِنْ سَاعَةِ السُّوءِ، وَمِنْ صَاحِبِ السُّوءِ، وَمِنْ

جَارِ السُّوءِ فِي دَارِ الْمُقَامَةِ ﴿أخرجه الطبرانى وقال الهيثمى فى الرواية، ١٤٤/١٠﴾

ڇباره: يا الله! زه له بدې ورځې ، خرابې شېپې ، بد وخت، خراب ملګري او د اوسيدو په څای کې له بد گاوندي نه تاته پناه نیسم.

110. ﴿اللَّهُمَّ فَقَهَنِي فِي الدِّينِ﴾ ﴿يدل عليه روایة البخاري ومسلم في دعاء النبي صلى الله عليه وسلم لابن عباس . البخاري، برقم ١٤٣، ومسلم برقم، ٢٤٧٧﴾

ڇباره: يا الله ! د دین پوهه او علم مې نصيب کړه .

111. ﴿اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَنْ أُشْرِكَ بِكَ وَأَنَا أَعْلَمُ، وَأَسْتَغْفِرُكَ لِمَا لَا أَعْلَمُ﴾ ﴿رواه أحمد، ٤٠٣/٤، وابن أبي شيبة، ٣٣٧/١٠﴾

ڇباره: يا الله! تا له لدې پناه نیسم چه درسره پداسې حال کې شريك ومنم چه پوهېږم، او که په ناپوهی کې مې له تا سره شريك ونيوي نو راته بنښه وکړه.

112. ﴿اللَّهُمَّ انْفَعْنِي بِمَا عَلَمْتَنِي، وَعَلِمْنِي مَا يَنْفَعُنِي، وَزِدْنِي عِلْمًا﴾ ﴿أخرجه الترمذى، برقم ٣٥٩٩، وابن ماجه، برقم ٢٥٩﴾

ڇباره: يا الله ! ګته راته ورسوه له هغه علم نه د چه راکړي او هغه علم راباندي پېرزو کړه چه ګته راته رسوی او زيات مې کړه علم .

113. ﴿اللَّهُمَّ إِنِّي أَسأَلُكَ عِلْمًا نَافِعًا، وَرِزْقًا طَيِّبًا، وَعَمَلاً مُتَقَبَّلًا﴾ ﴿ابن ماجه، برقم ٩٢٥، والنمسائي في عمل اليوم والليلة، برقم ١٠٢﴾

ڇباره: يا الله ! زه له تا نه د ګټور علم ، پاکې روزي او قبول شوی عمل سوال کوم .

114. ﴿اللَّهُمَّ طَهَّرْنِي مِنَ الذُّنُوبِ وَالْخُطَايَا اللَّهُمَّ تَقْنِي إِنْهَا كَمَا يُنَقِّي الشَّوْبُ الْأَبَيْضُ مِنْ الدَّنَسِ اللَّهُمَّ طَهَّرْنِي بِالثَّلَجِ وَالْبَرَدِ وَالْمَاءِ الْبَارِدِ﴾ ﴿مسلم برقم ٤٧٦، والنمسائي ٤٠٠﴾

ڇباره: يا الله ! ته مې له ګناهونو او بدیو نه پاک کړه ، يا الله ته مې ترې داسې پاک کړه لکه سپین توکر چه له خیرو نه پاکېږي ، يا الله ته مې پاک کړه (له ګناهونو) په واوري ګلى او یخو او بوسه .

115. ﴿اللَّهُمَّ إِنِّي أَسأَلُكَ يَا اللَّهُ بِإِنَّكَ الْوَاحِدُ الْأَحَدُ، الصَّمَدُ، الَّذِي لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُوَلَّدْ، وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُواً أَحَدٌ، أَنْ تَغْفِرْ لِي ذُنُوبِي، إِنَّكَ أَنْتَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ﴾ ﴿النسائي، ١٣٠٠، وأبو داود، برقم ٩٨٥﴾

ڇباره: اي الله ! زه له تا نه سوال کوم چه يا الله ته یواخي او یواخي بي نيازه ذات بي ، هغه چه نه له ده نه خوک پیدا دي او نه دی له چا نه پیدا دي ، او نشته هغه لره برابر او مثل هيڅوک ; ما ته مې ګناهونه وبنښه ، یقیناً ته بنښونکي او مهربانه ذات بي .

116. ﴿اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِأَنَّ لَكَ الْحَمْدَ ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ [وَحْدَكَ لَا شَرِيكَ لَكَ] الْمَنَانُ [يَا] بَدِيعَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ، يَا ذَا الْجَلَالِ وَالإِكْرَامِ ، يَا حَيُّ يَا قَيُومٌ إِنِّي أَسْأَلُكَ [الْجَنَّةَ وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ النَّارِ]﴾ (ابو داود برقم، ١٤٩٥)

ڇباره: يا الله! زه له تا نه سوال کوم په ربنتيا چه ټول حمدونه ستا لپاره دي، نشته بل لايق د عبادت مگر ته یې، ته يو یې شريک نه لري، ته ډير احسان کونکي یې، اى د اسمانونو او ھمکي ېي مثاله پيدا کونکي، اى د اوچت شان او عزت والا ربه، اى هميشه ژوندي او نظام چلونکيه ذاته! زه له تا نه جنت ته درسيدو او د جهنم له اوړه د خلاصون سوال کوم.

117. ﴿اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِأَنِّي أَشْهَدُ أَنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ ، الْأَحَدُ الصَّمَدُ ، الَّذِي لَمْ يَلِدْ ، وَلَمْ يُوَلَّدْ ، وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُواً أَحَدٌ﴾ (ابو داود، برقم، ٩٨٥، والترمذني، ٣٤٧٥)

ڇباره: يا الله! زه له تا نه سوال کوم او زه گواهي ورکوم چه په يقين سره ته الله یې، نشته بل لايق د عبادت مگر ته یې، ته یواحې ذات یې، بې نيازه یې، هغه ذات یې چه نه له چا زيربول شوی او نه تري څوک زيريدلي او هغه ذات چه سیال او مثال یې نشته.

118. ﴿رَبِّ اغْفِرْ لِي ، وَتُبْ عَلَيَّ ، إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَابُ الْغَفُورُ﴾ (ابو داود برقم، ١٥١٨، والترمذني، ٣٤٣٤، واللفظ له، والتسائي في الكبر، ١٠٢٩٢)

ڇباره: يا الله! ته را ته ببننه وکړه، او توبه مې قوله کړه، په يقين سره ته توبه قبلونکي او ببنونکي ذات یې.

119. ﴿اللَّهُمَّ بِعِلْمِكَ الْغَيْبَ ، وَقُدْرَتِكَ عَلَى الْخُلْقِ ، أَحْبِنِي مَا عَلِمْتَ الْحَيَاةَ خَيْرًا لِي ، وَتَوَفَّنِي إِذَا عَلِمْتَ الْوَفَاءَ خَيْرًا لِي ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ حَشْيَتَكِ فِي الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ ، وَأَسْأَلُكَ كَلِمَةَ الْحُقُّ فِي الرَّضَا وَالْغَضَبِ ، وَأَسْأَلُكَ الْقَصْدَ فِي الْغَنَى وَالْفَقْرِ ، وَأَسْأَلُكَ نَعِيَّا لَا يَنْفَدُ ، وَأَسْأَلُكَ قُرَّةَ عَيْنٍ لَا تَنْقَطِعُ ، وَأَسْأَلُكَ الرَّضَا بَعْدَ الْقَضَاءِ ، وَأَسْأَلُكَ بَرْدَ الْعَيْشِ بَعْدَ الْمُوْتِ ، وَأَسْأَلُكَ لَذَّةَ النَّظَرِ إِلَى وَجْهِكَ ، وَالشَّوْقَ إِلَى لِقَائِكَ ، فِي غَيْرِ ضَرَاءٍ مُضَرَّةٍ ، وَلَا فِتْنَةٍ مُضِلَّةٍ ، اللَّهُمَّ زِينَا بِزِينَةِ الْإِيمَانِ ، وَاجْعَلْنَا هُدَاةً مُهْتَدِينَ﴾ (النسائي، برقم، ١٣٠٥)

ڇباره: يا الله! ستا د غيبو په علم او په مخلوق دي د برايسې په وسيلي (له تا نه سوال کوم) چه ما تر هغو ژوندي وساته چه ته پوهيري ژوند زما په خير ده، او هغه وخت مې مر کړه چه پوهيري مرګ را ته بهتره ده، يا الله! زه له تا نه په پتو او بسکاره حالتونه کې د ويږي سوال کوم، يا الله له تا نه په خوبنى او غوشه کې د حق ويړو توفيق غواړم. او له تا نه په مالداري او غريبي دواړو کې د ميانه روی سوال کوم، او له تا نه د (جنت) د (هغونعمتونو غوبښته) کوم چه هيچ ختميدا نه لري، او ستا نه د سترګو (هغه) یخوالی غواړم چه نه پري کيري، او له تا نه ستا په هري فيصلې باندي د رضا کيدو سوال کوم، او له تا نه له مرګه وروسته د خوشاله ژوند سوال کوم، او له تا نه ستا د مبارک مخ دليلو د لذت اخистو او له تا سره د ملاقات د مينې سوال کوم، يا الله له داسي په مشکل سره مې مه مخامنځ کوه چه تاوان راته ورسوي او یا د په داسي امتحان کې پريوزم چه ګمراه مې کري، يا الله ته مو د ايمان په بنسکلا بنايسته کړه او مونږ نه لارښودونکي او لارښودل شوي (مؤمنان) جوړ کړه.

120. ﴿اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْبُخْلِ ، وَالْجُنُبِ ، وَسُوءِ الْعُمَرِ ، وَفِتْنَةِ الصَّدَرِ ، وَعَذَابِ الْقَبْرِ﴾ (النسائي برقم، ٥٤٦٩)

ڇباره: يا الله! له بخيلي، بې زړه توبه، له بيکاره عمره، د سينه (زړه او نفس) له فساده او د قبر له عذابه تا ته پناه دروپم.

121. ﴿اللَّهُمَّ ارْزُقْنِي حُبَكَ، وَحُبَّ مَنْ يَنْفَعُنِي حُبُّهُ عِنْدَكَ، اللَّهُمَّ مَا رَزَقْتَنِي مِمَّا أُحِبُّ فَاجْعَلْهُ قُوَّةً لِي فِيهَا تُحِبُّ، اللَّهُمَّ مَا زَوَّيْتَ عَنِّي مِمَّا أُحِبُّ فَاجْعَلْهُ فَرَاغًا لِي فِيهَا تُحِبُّ﴾ (آخرجه الترمذی، برقم ٣٤٩١)

ڇباره : يا الله ! په ما د خپله مينه ، او د هفو خلکو سره مينه چه ستا په نزد یې دوستي ما ته گته روسي پيرزو کړه . يا الله له هنو خيزونو د چه په ما پيرزو کړي او زه ورسره مينه لرم داسي یو قوت راوبنه چه زه پري هغه اعمال وکړم چه تا ته خوښ دي ، يا الله هغه خيزونه چه ورسره مينه لرم او تا تري محروم کړي یم ، د هغوي نه شتون راته د هغه کارونو د کولو لپاره موقع وګرځوي چه ته ورسره مينه لري .

122. ﴿اللَّهُمَّ رَبَّ جِبْرِيلَ، وَمِيكَائِيلَ، وَرَبَّ إِسْرَافِيلَ، أَعُوذُ بِكَ مِنْ حَرَّ النَّارِ، وَمِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ﴾ (النسائي، ١٣٤٤)

ڇباره : يا الله ! اى د جبريل ، ميكائيل او اسرافيل (ع) ربه ; زه تا ته د جهنم د اور له گرمواли او د قبر له عذابه پناه درويم .

123. ﴿اللَّهُمَّ أَهْمُنِي رُشْدِي، وَأَعِنْدِنِي مِنْ شَرِّ نَفْسِي﴾ (روايه الترمذی واللقطه، ٥١٩٥، برقم ٣٤٨٣، وأخرجه أحمد، ١٩٧/٢٣، برقم ١٩٩٩٢)

ڇباره : يا الله ! خير او سعادت مې راته په زړه کې واچوی ، او د نفس له شرنه مې وساتې .

124. ﴿اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ عِلْمًا نَافِعًا، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ عِلْمٍ لَا يَنْفَعُ﴾ (آخرجه النسائي في الكبر، برقم ٧٨٦٧، وابن ماجه، برقم ٣٨٤٣)

ڇباره : يا الله ! له تا نه د گتیور علم سوال کوم ، او تا ته له بې گتې علم نه پناه نیسم .

125. ﴿اللَّهُمَّ رَبَّ السَّمَاوَاتِ [السَّبْعِ] وَرَبَّ الْأَرْضِ، وَرَبَّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ، رَبَّنَا وَرَبَّ كُلِّ شَيْءٍ، فَالْقَلْقَ الْحُبَّ وَالنَّوْى، وَمَنْزِلَ التَّوْرَاةِ وَالْإِنْجِيلِ وَالْفُرْقَانِ، أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ كُلِّ شَيْءٍ أَنْتَ آخِذُ بِنَاصِيَتِهِ، اللَّهُمَّ أَنْتَ الْأَوَّلُ فَلَيْسَ قَبْلَكَ شَيْءٌ، وَأَنْتَ الْآخِرُ فَلَيْسَ بَعْدَكَ شَيْءٌ، وَأَنْتَ الظَّاهِرُ فَلَيْسَ فَوْقَكَ شَيْءٌ، وَأَنْتَ الْبَاطِنُ فَلَيْسَ دُونَكَ شَيْءٌ، اقْضِ عَنَّا الدَّيْنَ وَأَغْنِنَا مِنَ الْفَقْرِ﴾ (آخرجه مسلم برقم ٢٧١٣)

ڇباره : يا الله ! اى د اوو اسمانونو او حمکي ربه ، د ستر عرش مالکه ، زموږ او د تولو خيزونو پالونکيhe ، د تخم او هدوکي زرغونکيhe ، او د تورات ، انجيل او فرقان نازلونکيhe ، له تا نه د هر هغه خيز له شرنه پناه غواړم چه تندی (اختيار) یې ستا په واک کې دی ، يا الله ته اول یې تر تا مخکي خه نشيته ، او ته آخر یې او تر تا وروسته خه نشيته ، ته (په یقيني دلايلو سره) بشکاره یې له تا نه زيات بل پورته (واقعيت) نشيته ، او ته (د ذات په لحظا) له (نورو نه) پت یې له تا نه هيڅ شي پت نه دی ، زموږ پور راته ادا کړه او له غږي نه مو وساته .

126. ﴿اللَّهُمَّ جَنَّبْنِي مُنْكَرَاتِ الْأَخْلَاقِ، وَالْأَهْوَاءِ، وَالْأَعْمَالِ، وَالْأَدْوَاءِ﴾ (آخرجه الطبراني في المعجم الكبير، ١٩/١٩، برقم ٣٦)

ڇباره : يا الله ! له بيکاره اخلاقو ، نفسی او شهوانی غوبښتو ، بدوملونو او خرابو مرضونو نه مې وساته .

127. ﴿اللَّهُمَّ قَعَنْتِي بِمَا رَزَقْتَنِي، وَبَارِكْلِي فِيهِ، وَأَخْلُفْ عَلَيَّ كُلَّ عَابِثَةٍ لِي بِحَيْرٍ﴾ (آخرجه الحاکم، ٥٣٢/١، والبیهقي، ١٠٨٤)

ڇباره : يا الله ! په راکړل شوې روزي د قناعت را په برخه کړه ، او پکې برکت واچوه ، او هغه خه چه زما په اړه له تاسره خوندي دي هغه راته له خيره ډک وګرځوه .

128. ﴿اللَّهُمَّ حَاسِبِنِي حِسَابًا يَسِيرًا﴾ (روايه أحمد، ٤٨٧٦، والحاکم، ٢٥٥/١)

ڇباره : يا الله ! له ما سره حساب وکړه په اسانه حساب کولو سره .

129. ﴿اللَّهُمَّ أَلْفُ بَيْنَ قُلُوبِنَا، وَأَصْلِحْ ذَاتَ بَيْنَنَا ، وَاهْدِنَا سُبُّلَ السَّلَامِ، وَنَجِّنَا مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ، وَجَنِّبْنَا الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ ، وَبَارِكْ لَنَا فِي أَسْمَاءِنَا، وَأَبْصَارِنَا ، وَقُلُوبِنَا، وَأَرْوَاحِنَا ، وَذُرِّيَّاتِنَا ، وَتُبْ عَلَيْنَا إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَابُ الرَّحِيمُ ، وَاجْعَلْنَا شَاكِرِينَ لِنِعْمَكَ مُثْنِينَ بِهَا عَلَيْكَ ، قَابِلِينَ لَهَا ، وَأَتِيمُهَا عَلَيْنَا﴾ (آخرجه أبو داود، برقم ٩٦٩، والحاكم، واللقطله ٢٤٥/١)

ڇباره : يا الله ! په زړونو کې مو یو بل ته مینه واچوه ، او زمونږ په منځ کې سوله راوله ، مونږ ته د سلامتیا لارې وښایه ، له تیارو نه مو د ریا خواهه وباسه ، او مونږ له ظاهري او باطيه بې حیائی نه وزغوره ، زمونږ په لیدلو ، اوريديلو ، زړونو ، میرمنو او کورنيو کې برکت واچوه ، زمونږ توبه قبوله کړه په یقيني ډول ته توبه قبولنکی او مهربانه بې ، او مونږ ستا د نعمت شکر گذاره (بنده کان) جوړ کړه ، د هغو یاده ونکې او اعتراض کونکی مو وګرخو، او خپل نعمت د را باندي تمام کړه .

130. ﴿اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ خَيْرَ الْمُسَالَةِ، وَخَيْرَ الدُّعَاءِ، وَخَيْرَ النَّجَاحِ وَخَيْرَ الْعَمَلِ، وَخَيْرَ الشَّوَّابِ، وَخَيْرَ الْحَيَاةِ، وَخَيْرَ الْمُهَاجَرَاتِ ، وَثَبِّنِي وَثَقِّلْ مَوَازِينِي ، وَحَقِّقْ إِيمَانِي ، وَارْفَعْ دَرَجَاتِي وَتَقَبَّلْ صَلَاتِي ، وَاغْفِرْ خَطِيئَتِي ، وَأَسْأَلُكَ الدَّرَجَاتِ الْعُلَا مِنَ الْجَنَّةِ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ فَوَاتِحَ الْخَيْرِ ، وَخَوَاقِهُ، وَجَوَامِعَهُ، وَأَوَّلَهُ ، وَظَاهِرَهُ، وَبَاطِنَهُ ، وَالدَّرَجَاتِ الْعُلَا مِنَ الْجَنَّةِ آمِينُ ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ خَيْرَ مَا آتَيَ ، وَخَيْرَ مَا أَفْعَلُ ، وَخَيْرَ مَا أَعْمَلُ وَخَيْرَ مَا بَطَنَ ، وَخَيْرَ مَا ظَهَرَ وَالدَّرَجَاتِ الْعُلَا مِنَ الْجَنَّةِ آمِينُ ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ أَنْ تَرْفَعَ ذَكْرِي ، وَتَضَعَ وِزْرِي ، وَتُصْلِحَ أَمْرِي ، وَتُطَهِّرَ قَلْبِي ، وَتُحَصِّنَ فَرْجِي ، وَتُتَوَّرَ قَلْبِي ، وَتَغْفِرِ لِي ذَنْبِي وَأَسْأَلُكَ الدَّرَجَاتِ الْعُلَا مِنَ الْجَنَّةِ آمِينُ ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ أَنْ تُبَارِكَ فِي نَفْسِي ، وَفِي سَمْعِي ، وَفِي بَصَرِي ، وَفِي رُوحِي ، وَفِي خَلْقِي ، وَفِي خُلُقِي ، وَفِي أَهْلِي ، وَفِي حَمِيَّايَ ، وَفِي مَمَّاَيَ ، وَفِي عَمَّلِي ، فَتَقَبَّلْ حَسَنَاتِي ، وَأَسْأَلُكَ الدَّرَجَاتِ الْعُلَا مِنَ الْجَنَّةِ ، آمِينُ﴾ (الحاكم عن أم سلمة مرفوعاً، ٥٢٠/١، والبيهقي في الدعوات، برقم ٢٢٥)

ڇباره : يا الله ! زه له تا نه سوال کوم د دعا غوبنتلو د غوره طريقي ، او له تا نه د غوري دعا ، بهترینې کاميابي ، غوره عمل لور اجر ، بنکلی ژوند او عزتمند مرگ سوال کوم ، (يا الله) ما (د په خپل دين) ثابت قدمه کړه او زما تلي (د ميزان) درني کړه ، زما ايمان محکم کړه ، زما درجات اوچت کړه ، زما لونځ قبول کړه او ګناهونو مې راته وښه ، او (يا الله) له تا نه د جنت د لوړو درجو سوال کوم ، يا الله ! زه له تا نه د خير شروع پیلونکو ، د خير سرته رسونکو ، د خير د راټولوونکو د خير اول ، د خير آخر ، بنکاره خير او پت خير او د جنت اوچت درجات غواړم . آمين ، يا الله زه له تا نه هغه خير غواړم کوم ته چه راتګ کوم ، او زه بې (يو خل کوم) او د خير د هغه عمل چه زه بې (هميشه) کوم ، او د هغه عمل خير چه پت وي او هغه چه بنکاره وي او د جنت د اوچتو درجو سوال درنه کوم ، (آمين) . يا الله ! زه له تا نه سوال کوم چه زما ياد اوچت کړه ، زما بوج لري کړه ، چاري مې برابري کړه ، زړه مې پاک کړه ، د عورت ساتنه مې وکړه ، زړه مې روښانه کړه ، ګناه مې راته وښه او (يا الله) له تا نه د جنت د لوړو درجو (ته درسيدو) سوال کوم ، (آمين) ، يا الله ! له تا نه سوال کوم چه زما په نفس ، غورونو ، سترګو ، روح ، خيره ، اخلاقو ، کورني ، ژوند ، مرگ او عمل کې برکت واچوه ، نیک اعمال مې قبول کړه او (يا الله) له تا نه د جنت د لوړو درجو (ته درسيدو) سوال کوم ، (آمين)

131. ﴿اللَّهُمَّ أَعِنَا عَلَى ذُكْرِكَ، وَشُكْرِكَ، وَحُسْنِ عِبَادِتِكَ﴾ (أخرجه أحمد، ٢٩٩/٢، والحاكم، ٤٩٩/١)

ڇباره: يا الله! ستا د شکر ويستلو او ستا د بنايسته بنده گي کولو توفيق راکه.

132. ﴿اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ إِيمَانًا لَا يُرَدُّ وَنِعِيًّا لَا يَنْفَدُ وَمُرَافَقَةً مُحَمَّدًا مَكِينًا فِي أَعْلَى جَنَّةٍ﴾

الخلد (ابن حبان (موارد)، ص ٦٠٤، برقم ٢٤٣٦)

ڇباره: يا الله! د داسپ ايامن سوال درنه کوم چه کفر ته پکي بيرته گرخيدل نه وي، داسپ نعمتونه درا باندي پيرزو کره چه نه ختميري، او (زما ربها) له رسول الله صلي الله عليه وسلم سره په لوړو، تل پاتې جتنونو کي د ملتيا سعادت راوبنې.

133. ﴿اللَّهُمَّ قِنِي شَرَّ نَفْسِي، وَاعْزِمْ لِي عَلَى أَرْشَدِ أُمْرِي، اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي مَا أَسْرَرْتُ، وَمَا أَعْلَنْتُ، وَمَا أَخْطَأْتُ﴾

، وَمَا عَمِدْتُ، وَمَا عَلِمْتُ، وَمَا جَهَلْتُ﴾ (النسائي في الكبرى، برقم ٢٤٦/٦، ١٠٨٣٠، والحاكم، ٥١٠/١، أحمد، ٤٤٤/٤)

ڇباره: يا الله! د خپل نفس له شر نه مې وړغوره، او ما ته د نیکو کارونو د کولو پوخ همت راکه، يا الله (د هغو گناهونو ببنې راته وکړه) چه په پته مې کړي په بسكاره مې کړي، چه په خطا سره مې کړي، چه قصداً مې کړي، هغه چه مې له یوهې سره کړي او هغه مې چه په نابوھي کړي.

134. ﴿اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ غَلَبَةِ الدَّيْنِ، وَغَلَبَةِ الْعُدُوِّ، وَشَهَادَةِ الْأَعْدَاءِ﴾ (أخرجه النسائي، برقم ٥٤٧٥، وأحمد ١٧٣/٢)

ڇباره: يا الله! د پور له زياتولي، د دېمن له غلبې او په حال و ورځ مې د دېمنانو له خوشالي نه تاته پناه دروړم.

135. ﴿اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي، وَاهْدِنِي، وَارْزُقْنِي وَعَافِنِي أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ ضِيقِ الْمَقَامِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ (النسائي، برقم ١٦١٧)

ڇباره: يا الله! گناهونه مې راته وبنې، لا رببونه راته وکړه او له ناروغيو او بلاګانو نه مې وساته، (او يا) الله (تا) ته د قیامت د وړخې د خای له تنګوالي نه پناه دروړم.

136. ﴿اللَّهُمَّ مَتَّعْنِي بِسَمْعِي، وَبَصَرِي، وَاجْعَلْهُمَا الْوَارِثَ مِنِّي، وَانْصُرْنِي عَلَى مَنْ يَظْلِمُنِي، وَخُذْ مِنْهُ بِثَارِي﴾ (الترمذى، ٣٦٨١)

ڇباره: يا الله! د اوريدو او ليدو له راکرو نعمتونو نه مې گته راته رسوه او تر آخره مې تري مه محروموه، او (يا الله) چا چه په ما ظلم کړي د هغه په وړاندې مې مرسته وکړه او زما غچ او انتقام تري واخله.

137. ﴿اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ عِيشَةً نَقِيَّةً، وَمِيَّةً سَوِيَّةً، وَمَرَدًا غَيْرَ مَخْرِزٍ لَا فَاضِحٍ﴾ (أخرجه الحاكم، ٥٤١/١، والطبراني، ١٤٣٥)

ڇباره: يا الله! له تا نه د پاک ژوند او عزتمند مرگ دعا غواړم، او ستا خواته د داسپ درگرخيدو سوال کوم چه نه سپک او نه رسوا شم.

138. ﴿اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي وَارْحَمْنِي، وَاهْدِنِي وَعَافِنِي، وَارْزُقْنِي [وَاجْبُرْنِي، وَارْفَعْنِي]﴾ (مسلم، ٢٦٩٦، أبي داود، ٨٥٠)

ڇباره: يا الله! ببنې راته وکړي، په ما رحم وکړي، هدایت راته وکړي، کمۍ مې پوره کړي، عافيت راته نصيب کړي او مقام مې اوچت کړي.

139. ﴿اللَّهُمَّ أَحْسَنْتَ خَلْقِي فَأَحْسِنْ خُلُقِي﴾ (أخرجه أحمد، ٦٨٧/٦، وابن حبان ٢٤٢٣، موارد، والطیالسي، ٣٧٤، ومسند أبي يعلى، ٥٠٧٥)

ڇباره: يا الله! لکه څرنګه د چه زما شکل او صورت بشکلی پیدا کړي، همداسپ مې اخلاق هم بنايسته کړه.

اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ كُلُّهُ ، اللَّهُمَّ لَا قَابِضَ لِمَا بَسَطَ ، وَلَا بَاسِطَ لِمَا قَبَضَتْ ، وَلَا هَادِيَ لِمَنْ أَضْلَلْتَ ، وَلَا مُضِلٌّ لِمَنْ هَدَيْتَ ، وَلَا مُعْطِيَ لِمَا مَنَعْتَ ، وَلَا مَانِعَ لِمَا أَعْطَيْتَ ، وَلَا مُقْرَبَ لِمَا بَاعْدَتْ وَلَا مُبَاعِدَ لِمَا قَرَبَتْ ، اللَّهُمَّ ابْسُطْ عَلَيْنَا مِنْ بَرَكَاتِكَ ، وَرَحْمَتِكَ ، وَفَضْلِكَ ، وَرِزْقِكَ ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ النَّعِيمَ الْمُقِيمَ الَّذِي لَا يَجُوَلُ وَلَا يَزُولُ ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ النَّعِيمَ يَوْمَ الْعِيلَةِ ، وَالْأَمْنَ يَوْمَ الْخُوفِ ، اللَّهُمَّ إِنِّي عَايَدْتُكَ مِنْ شَرِّ مَا أَعْطَيْتَنَا وَشَرِّ مَا مَنَعْتَنَا ، اللَّهُمَّ حَبِّبْ إِلَيْنَا الإِيمَانَ وَزِينْهُ فِي قُلُوبِنَا ، وَكَرِهْ إِلَيْنَا الْكُفَّرَ وَالْفُسُوقَ وَالْعِصَيَانَ ، وَاجْعَلْنَا مِنَ الرَّاشِدِينَ ، اللَّهُمَّ تَوَفَّنَا مُسْلِمِينَ ، وَأَحْبِبْنَا مُسْلِمِينَ ، وَأَلْحِقْنَا بِالصَّالِحِينَ غَيْرَ خَزَائِيَا وَلَا مَفْتُونِيَنَ ، اللَّهُمَّ قاتِلِ الْكَفَرَةَ الَّذِينَ يُكَذِّبُونَ رُسُلَكَ ، وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِكَ وَاجْعَلْ عَلَيْهِمْ رِجْزَكَ وَعَذَابَكَ ، اللَّهُمَّ قاتِلْ كَفَرَةَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ إِلَهَ الْحُقْقَ [آمِينْ]) (أحمد ١٥٤٩٢ و البخاري ٦٩٩)

زیارتگاره ! تول حمدونه او ثناوی ستا لپاره دی ، يا الله هغه چه تا خواره کپی د هغو بیرته راتیلونکی او هغه چه تا
تول کپی د هغه بیرته خورونکی نشته ، هغه چه تا گمراه کپی خوک بې ھدایت کولی نشي ، او هغه د چه ھدایت کپی
خوک بې بې لارې کولی نشي ، هغه د چه محروم کپی خوک
ترې اخیستلى نشي . هغه د چه (له خپل درباره) رتىلى د هغو خوک نېردى كونکى نشته هغه د چه نېردى کپی خوک بې لارې
کولی نشي ، يا الله په مونېر د خپل بركتونه ، رحمتونه ، مهربانی او روزي خوره کره ، يا الله ستا هغه تل پاتې نعمتونه درنه
غواړو چه نه بدلون مومي او نه پاي لري ، يا الله د بې وزلى په ورځ دې د نعمت ، او د ويرې په ورځ دې د امن سوال درنه
کوم ، يا الله د هغه څه له شر نه د چه راکپی او يا د ترې محروم کپی یم تا ته پناه نیسم ، يا الله له ايمان سره مينه راکره
او هغه راته په زړه پوري وګرځوه ، او له کفر ، ګناهونو او سرکشيو نه مو زړونه تور کړه او مونېر له ليار موندنکو نه وګرځوه ، يا
الله مونېر ته د مسلمانانو مرګ نصيب کړه او بيرته مو د مسلمانانو په ټولې کې راژوندي کړه او (د قیامت په ورځ مو) له هغو
نيکو خلکو سره یوځای کړه چه نه سپک شوي او نه په فتنو کې لويدلي وي ، يا الله هغه کفار مړه کړه چه ستا رسولان بې
دروغجن ګنلي ، او ستا له لارې خلک اړوي او په هغوى د خپل آفت او عذاب نازل کړه ، يا الله اۍ په حق خدايه هغه کفار
تباه کړه چه کتاب ورکړل شوي . [آمين]

141. ﴿اللَّهُمَّ زِدْنَا وَلَا تَنْقُصْنَا، وَأَكْرِمْنَا وَلَا تُهِنْنَا، وَأَعْطِنَا وَلَا تَخْرِمْنَا، وَآثِرْنَا وَلَا تُؤْثِرْ عَلَيْنَا وَأَرْضِنَا وَارْضَ عَنَّا﴾ (الترمذی برقم ، ۳۱۷۳)

١٤٢. اللَّهُمَّ إِنِّي أَسأَلُكَ الْفِرْدَوْسَ أَعْلَى الْجَنَّةِ (ما خواذ من قول النبي ص (...فَإِذَا سَأَلْتُمُ اللَّهَ قَاتِلَوْهُ الْفِرْدَوْسَ..، البخاري، برقم ٢٧٩٠، ورقم ٧٤٢٣) **زباره** : يا الله ! له تانه دتر يقولو غوره جنت ، فردوس سوال کوم.

143. ﴿اللَّهُمَّ بِعِلْمِكَ الْغَيْبَ ، وَقُدْرَتِكَ عَلَى الْخُلْقِ ، أَحْبِنِي مَا عَلِمْتَ الْحَيَاةَ خَيْرًا لِي ، وَتَوَفَّنِي إِذَا عَلِمْتَ الْوَفَاءَ خَيْرًا لِي ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسأَلُكَ خَشْيَتَكَ فِي الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ ، وَأَسأَلُكَ كَلِمَةَ الْحُقْقَ في الرِّضَا وَالْغَضَبِ ، وَأَسأَلُكَ الْقَصْدَ فِي الْغِنَى وَالْفَقْرِ ، وَأَسأَلُكَ نَعِيْمًا لَا يَنْفَدُ ، وَأَسأَلُكَ قُرَّةَ عَيْنٍ لَا تَنْقَطِعُ ، وَأَسأَلُكَ الرِّضَا بَعْدَ الْقَضَاءِ ، وَأَسأَلُكَ بَرْدَ الْعَيْشِ بَعْدَ الْمَوْتِ ، وَأَسأَلُكَ لَذَّةَ النَّظَرِ إِلَى وَجْهِكَ ، وَالشَّوْقَ إِلَى لِقَائِكَ ، فِي غَيْرِ ضَرَّاءِ مُضْرَرٍ ، وَلَا فِتْنَةَ مُضِلَّةٍ ، اللَّهُمَّ زَيِّنَا بِزِينَةِ الإِيمَانِ، وَاجْعَلْنَا هُدَاءً مُهْتَدِينَ﴾ (النسائي، برقم ١٣٥٥، وأحمد، برقم ٢٦٤٤)

ڇباره: يا الله! ستا د غيبو په علم او په مخلوق دي د برايسی په وسيلي (له تانه سوال کوم) چه ما تر هغو ژوندي وساته چه ته پوهيريو ژوند زما په خير ده، او هげ وخت مې مړ کړه چه پوهيريو مرګ را ته بهتره ده، يا الله! زه له تانه په پتو او بنکاره حالتونه کې د ويږي سوال کوم، يا الله له تانه په خوبني او غوسه کې د حق ويلو توفيق غواړم. او له تانه په مالداري او غريبي دواړو کې د ميانه روی سوال کوم، او له تانه د (جنت) د (هغو) نعمتونو غوبښته کوم چه هيچ ختميدا نه لري، او ستا نه د سترګو (هڠه) يخوالی غواړم چه نه پري کيري، او له تانه ستا په هري فيصلې باندي د رضا کيدو سوال کوم، او له تانه له مرګه وروسته د خوشاله ژوند سوال کوم، او له تانه ستا د مبارک مخ دليلو د لذت اخيستو او له تا سره د ملاقات د مينې سوال کوم، يا الله له داسي یو مشکل سره مې مه مخامنځ کوه چه تاوان راته ورسوي او یا د په داسې امتحان کې پريوزم چه گمراه مې کري، يا الله ته مو د ايمان په بنکلا بنایسته کره او موږ نه لارښدونکي او لارښودل شوي (مؤمنان) جور کړه.

144. ﴿اللَّهُمَّ ثَبَّنِي وَاجْعَلْنِي هَادِيًّا مَهْدِيًّا﴾ (دل عليه دعاء النبي صلى الله عليه وسلم لغير رضي الله عنه. انظر: البخاري، برقم ٦٣٣، وكتلک بال رقم ٣٠٣٦٣٠٢٠)

ڇباره: يا الله! ما دي د دين په لاره کې ثابتنه قدمه ولره، او ما هدايت کونکي (چه نور ستا د دين لاري ته راوبلم) او هدايت شوي (چه خپله هم ستا په لار برابر ونم) جور کړه.

145. ﴿اللَّهُمَّ إِنِّي أَسأَلُكَ الثَّبَاتَ فِي الْأَمْرِ، وَالْعَزِيزَةَ عَلَى الرُّشْدِ، وَأَسأَلُكَ مُوجَبَاتَ رَحْمَتِكَ ، وَعَرَائِمَ مَغْفِرَتِكَ ، وَأَسأَلُكَ شُكْرَ نِعْمَتِكَ، وَحُسْنَ عِبَادَتِكَ، وَأَسأَلُكَ قَلْبًا سَلِيمًا، وَلِسَانًا صَادِقًا، وَأَسأَلُكَ مِنْ خَيْرِ مَا تَعْلَمُ ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا تَعْلَمُ ، وَأَسْتَغْفِرُكَ لِمَا تَعْلَمُ ، إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ﴾ (أحمد، برقم ٣٣٨/٢٨، و١٧١١٤، و٣٥٦/٢٨، برقم ١٧١٣٣)

ڇباره: يا الله! له تانه په اسلام د ثابت قدمي او د نيكۍ کولو د قوي ارادي سوال کوم، او (يا الله) له تانه ستا د نعمتونو د شکر ويستو او بنه عبادت کولو توفيق غواړم، او له تانه د روغ زړه او ربنتينې ژې سوال کوم، (يا الله) له تانه د هغو بنېګنو دعا غواړم چه ته پري پوهيريو او له هغو تولو بدیو نه پناه غواړم چه تا ته معلومي دي، او (يا الله) د هغو گناهونو بنښه درنه غواړم چه ته پري خبر بي، یقیناً ته په پتو خیزونو دير پوه بي.

146. ﴿اللَّهُمَّ جَدِّدِ الْإِيمَانَ فِي قَلْبِي﴾ (مقتبس من حديث عبد الله بن عمر رضي الله عنهما)، الحاكم، ٤/١، وقال المھشی في مجمع الزوائد، ٥٢/١)

ڇباره: يا الله! ايمان مې په زړه کې تجدید (بیا جور) کړه.

147. ﴿اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ صَلَاةٍ لَا تَنْفَعُ﴾ (أبو داود، برقم ١٥٤٩)

ڇباره: يا الله! له هغه مانځه او دعا نه چه راته گته نه رسوی تاته پناه درويم.

148. ﴿اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ جَارِ السُّوءِ، وَمِنْ زَوْجِ تُشَيْبِنِي قَبْلَ الْمَشِيبِ، وَمِنْ وَلَدٍ يَكُونُ عَلَيَّ رَبِّاً، وَمِنْ مَالٍ يَكُونُ عَلَيَّ عَذَابًاً، وَمِنْ خَلِيلٍ مَا كَرِيرٌ عَيْنُهُ تَرَانِي، وَقَلْبُهُ يَرْعَانِي، إِنْ رَأَى حَسَنَةً دَفَّهَا وَإِذَا رَأَى سَيِّئَةً أَذَاعَهَا﴾ (الطبراني في الدعاء، ٣، ١٤٢٥ برقم ١٣٣٩)

ڇباره: يا الله! تا ته پناه درويم له ناکاره ګاوندي نه ، له هغې پسخې نه چه له بوداوالۍ مې مخکې بودا کړي ، له هغه بچې نه چه په ما امر کونکي جور شي ، له هغه مال نه چه ما باندي عذاب جور شي او له هغه مکار دوست نه چه سترګې ما ته وي او زره يې راته په تاک کې وي ، کله چه زما نیکی ویني نو سترګې پري پتووي او کله چه مې بدی ویني نو هغه (خلکو) ته بسکاره کوي .

149. ﴿اللَّهُمَّ لَا تُخْزِنِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ (أحمد في المسند، ٥٩٦/٢٩، برقم ١٨٠٥٦ ، وأخرجـه الطبراني في المعجم الكبير، ٢٠/٣، برقم ٢٥٢٤)

ڇباره: يا الله! د قیامت په ورڅ مې مه رسووا کوه .

150. ﴿اللَّهُمَّ إِنِّي أَسأَلُكَ الْمُعَافَةَ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ﴾ (ابن ماجه، برقم ٣٨٥١)

ڇباره: يا الله! له تا نه سوال کوم چه په دنيا او آخرت کې مې د خلکو له ضرر او احتياجه او خلک زما له ضرر او احتياجه وساته .

151. ﴿اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ عِلْمٍ لَا يَنْفَعُ وَعَمَلٍ لَا يُرْفَعُ وَقَلْبٍ لَا يَخْشَعُ وَقَوْلٍ لَا يُسْمَعُ﴾ (ابن حبان، ٢٤٤٠)

ڇباره: يا الله! تا ته پناه نیسم له هغه علم نه چه راته گته نه رسوی ، له هغه عمل نه چه ستا خواته نه پورته کېږي ، له هغه زره نه چه له تا نه ویره پکې نه وي او له هغه ذکر او دعا چه قبلېږي نه .

152. ﴿اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْهُمْمَ وَالْحُزْنِ، وَالْعُجْزِ وَالْكَسْلِ، وَالْبُخْلِ وَالْجُبْنِ، وَضَلَعِ الدَّيْنِ، وَغَلَبَةِ الرِّجَالِ﴾ (البخاري، ٦٣٦٣)

ڇباره: يا الله! په تا سره د پريشانی ، غم ، کمزوری ، لټي ، بخل ، بزدلی د پور له بوجه او د خلکو له غلې نه پناه نیسم .

153. ﴿اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ النَّارِ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الْفِتْنَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ الدَّجَالِ﴾ (مسلم، برقم ٢٨٦٧)

ڇباره: يا الله! تا ته د جهنم له اور نه پناه نیسم ، او له تا نه پناه غواړم د قبر له عذابه ، او تا ته پناه نیسم له فتنو نه که هغه پتې او یا بسکاره دي ، او له تا نه پناه غواړم د دجال له فتنې نه .

154. ﴿اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَوْقَ كَثِيرٍ مِنْ خَلْقِكَ مِنَ النَّاسِ، اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي ذَنْبِي، وَأَدْخِلْنِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ مُدْخَلًاً كَرِيمًا﴾ (البخاري، برقم ٤٣٢٣ ، ومسلم، برقم ٢٤٩٨ ، وهو مقتبس من دعاء النبي ص لعبيده أبي عامر، والأبي بردة رضي الله عنهم)

ڇباره: يا الله! بیننه راته وکړه ، يا الله د قیامت په ورڅ مې له د بیرو خلکو لوړه مرتبه نصیب کړه ، يا الله ګناه مې راته وښه ، او د قیامت په ورڅ مې د عزت خای (جنت) ته داخل کړه .

155. ﴿اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ شَهَادَةً فِي سَبِيلِكَ﴾ (مسلم، ۱۹۰۹، مقتبس من قوله ص: ((مَنْ سَأَلَ اللَّهَ الشَّهَادَةَ يُصْدِقُ بِلَغَةُ اللَّهِ مَا تَأْلِمُ الشَّهَادَةَ، وَإِنْ ماتَ عَلَىٰ فِرَاشِهِ))

ڇباره: يا الله! له تا نه ستا په لاره کې د شهادت سوال کوم.

156. ﴿اللَّهُمَّ اهْدِنِي فِيمْنَ هَدَيْتَ، وَعَافِنِي فِيمْنَ عَافَيْتَ، وَتَوَلَّنِي فِيمْنَ تَوَلَّتَ، وَبَارِكْ لِي فِيهَا أَعْطَيْتَ وَقَنِي شَرَّ مَا قَضَيْتَ فَإِنَّكَ تَقْضِي وَلَا يُقْضَى عَلَيْكَ، وَإِنَّهُ لَا يَذْلِلُ مَنْ وَالَّيْتَ، وَلَا يَعِزُّ مَنْ عَادَيْتَ، تَبَارَكْ رَبَّنَا وَتَعَالَيْتَ﴾ (احمد فی المسند، ۲۴۹/۳، ۱۷۲۳)

ڇباره: يا الله! د هغو کسانو له ډلي چه تا ورته هدایت کري ما ته هم هدایت وکره، او د هغو کسانو په جمله کې چه تا ورته عافيت ورکري ما ته هم عافيت وکره، او د هغو کسانو په جمله کې چه تا محفوظ کري ما هم محفوظ کره، او خه د چه راکري برکت پکي واچوه، او خه چه تا فيصله کري د هغو له شره مې وساته خکه همدا ته فيصله کونکي بي او ستاد حکم خوک دفعه کونکي نشه، په ربنتيا چه ته له چا سره دوستي وکړي هغه به خوار نشي، او له چا سره چه دبمني وکړي هغه به عزتمند نه شي، ته مبارک ذات او د لوبي خښتن بي زمونږ پروردګاره!

157. ﴿رَبِّ اغْفِرْ لِي خَطَائِي يَوْمَ الدِّينِ﴾ (مسلم، برقم ۲۱۴)

ڇباره: يا الله! دقيامت په ورخ مې د گناه ببننه راته وکره.

158. ﴿أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ الْعَظِيمَ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ، الْحَيُّ الْقَيُّومُ، وَأَتُوْبُ إِلَيْهِ﴾ (الترمذني، برقم ۳۵۷۷)

ڇباره: له هغو لوی او عظمت لرونکي الله نه ببننه غواړم چه بي له هغه نه بل د عبادت وړ معبد نشه، تل ژوندي دی، (د کایناتو) تدبیر کونکي دی، او زه هغه ته توبه وباسم.

159. ﴿اللَّهُمَّ أَحْبِنِي عَلَىٰ سُنَّةِ نَبِيِّكَ وَتَوَفَّنِي عَلَىٰ مِلَّتِهِ وَأَعِذْنِي مِنْ مُضِلَّاتِ الْفَتَنِ﴾ (أخرجه البيهقي ۹۵/۵)

ڇباره: يا الله! ستا دنبي صلى الله عليه وسلم د سنتو مطابق ژوند مې نصيب کره، او د هغه د امتی مرګ راکره، او له گمراه کونکو فتنو نه مې وساته.

160. ﴿اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي ذَنْبِي، وَأَدْهِبْ غَيْظَ قَلْبِي، وَأَعِذْنِي مِنْ مُضِلَّاتِ الْفَتَنِ﴾ (أخرجه ابن السنی، برقم ۴۵۷)

ڇباره: يا الله! گناه مې راته وبننه، د زړه غوسمې بهر کره، او له گمراه کونکو فتنو نه مې وساته.

161. ﴿أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّةِ، مِنْ غَضِّي وَشَرِّ عِبَادِهِ، وَمِنْ هَمَزَاتِ الشَّيَاطِينِ وَأَنْ يَحْضُرُونَ﴾ (ابوداود: 3839)

ڇباره: د الله په پوره کلمو: د هغه له غوسي، د هغه بنده ګانو له شر او د شیطانانو له وسوسو او حاضریدلو نه پناه غواړم.

162. ﴿اللَّهُمَّ مَتَّعْنِي بِسَمْعِي، وَبَصَرِي، وَاجْعَلْهُمَا الْوَارِثَ مِنِّي، وَانْصُرْنِي عَلَىٰ عَدُوِّي، وَأَرِنِي مِنْهُ ثَارِي﴾

(صحیح الادب المفرد: 650)

ڇباره: يا الله! د اوريدو او ليدو له راکرو نعمتونو نه مې ګتيه راته رسوه او تر آخه مې تري مه محروموه، او د بنمن په مقابله کې مې مرسته وکړه او له هغه مې غچ او انتقام راباندي وګوره.

163. ﴿سُبْحَانَكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتُ، إِنِّي قَدْ ظَلَمْتُ نَفْسِي فَاغْفِرْ لِي ذُنُوبِي، فَإِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ﴾ (ابوداود: 2602)

ڇباره: (يا الله) پاكې ده تا لره نشه بل لايق د عبادت مګر ته يې، ما پڅل خان ظلم کړي نو ما ته مې د گناهونو ببننه وکړي، چه بي له تا نه خوک ګناه نشي ببنلاي.

164. ﴿اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ صِحَّةً فِي إِيمَانِي، وَإِيمَانًا فِي حُسْنِ خُلُقٍ، وَنَجَا حَاجَاتِنِي فَلَاحٌ، وَرَحْمَةً مِنْكَ وَعَافِيَةً، وَمَغْفِرَةً

مِنْكَ وَرِضوانًا﴾ (المستدرک 1962 . المعجم الكبير رقم : 717)

ڇباره : (يا الله) زه له تانه د ايمان په حالت کي صحت غواپم او په نبایسته اخلاقو کي ايمان او داسي کاميابي چه په هجي پسي د مقصد پوره والي وي او له تانه د عافيٽ ، ببني او راضي کيدو سوال کوم .

165. ﴿اللَّهُمَّ اغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَظُلْمَنَا وَهَزْلَنَا وَجِدَنَا وَعَمْدَنَا وَكُلُّ ذَلِكَ عِنْدَنَا اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ غَلَبَةِ الدِّينِ

وَغَلَبَةِ الْعِبَادِ وَشَأْتِهِ الْأَعْدَاءِ﴾ (المستدرک 1959 . الطبراني في الدعا : 1794)

ڇباره : يا الله موئرته مو گناهونه ، زيٽي ، زموئر په ربنتيا ، په توقو او په قصدي دول د شويو گناهونو ببننه وکره دا تولي موئر کري ، يا الله د پور او بنده گانو له غلبي او په حال ورخ مي د دبمنانو له خوبني نه تاته پناه در ورم .

166. ﴿اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ، وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ، وَعَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ، إِنَّكَ حَمِيدٌ حَمِيدٌ، وَبَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ، وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ، كَمَا بَارَكْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ، وَعَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ، إِنَّكَ حَمِيدٌ حَمِيدٌ﴾ (البخاري، ٣٣٧٠، مسلم، ٤٠٥)

ڇباره : يا الله پر محمد صلي الله عليه وسلم او د هغه په کورني رحمت وليره ، لکه په ابراهيم عليه السلام او د ابراهيم عليه السلام په کورني د چه رحمت ليبرلي وو . بيشهکه ته ستايلى شوي د لوړ شان خاوند یې ، يا الله ! پر محمد صلي الله عليه وسلم او د محمد صلي الله عليه وسلم په کورني برکت نازل کره ، لکه په ابراهيم عليه السلام او د ابراهيم عليه السلام په کورني د چه نازل کړي وو ، بيشهکه ته ستايلى شوي د لوړ شان خاوند یې .

والحمد لله رب العالمين ، كما يليق بجلاله ، وعظيم سلطانه ، اللهم صلّ وسلّم على نبينا محمد ،
وعلى آله ، وأصحابه وأتباعه بإحسان إلى يوم الدين.

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library